

എഡിറ്റോറിയൽ

പരാജയത്തിനു പരിഹാരം

ഇന്ന് ഒരു 'എറിഞ്ഞുകളയുന്ന സംസ്കാരം' (Throw away culture) നമ്മെ മെല്ലെ കീഴടക്കുകയാണ്. ഒരു സാധനം പ്രയോജനരഹിതമായിപ്പോയാൽ അത് എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു പുതിയതുവാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്ന കാലമാണിത്. എന്നാൽ ദൈവം ചീത്തയായിപ്പോയത് എറിഞ്ഞുകളയുന്നവനല്ല. മറിച്ച്, അവിടുന്ന് അതു നന്നാക്കി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അത് ഒരു സ്ഥലമായാലും ജനതയായാലും വ്യക്തിയായാലും ദൈവത്തിന്റെ മനോഭാവത്തിനു മാറ്റമില്ല.

നോക്കുക: ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. പക്ഷേ അത് പാഴും ശൂന്യവുമായിപ്പോയി! ദൈവം എന്തു ചെയ്തു? പാഴും ശൂന്യവുമായിപ്പോയതിനെ പാടേ ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയതൊന്നു സൃഷ്ടിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. ആ നഷ്ടാവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ദൈവം ഭൂമിയെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്റെ മനോഹരമായ ചിത്രമാണ് ബൈബിളിന്റെ ആദ്യ താളുകളിൽ തന്നെ നമ്മൾ കാണുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തജനമായ യിസ്രായേൽ വഴിതെറ്റിപ്പോയപ്പോഴോ? അപ്പോഴും ദൈവം അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്നില്ല. അവരോടുള്ള തന്റെ മനോഭാവം വ്യക്തമാക്കാൻ ദൈവം തന്റെ പ്രവാചകനെ ഒരു കുശവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. (യിരെമ്യാവ് 18:1-6). കുശവൻ കളിമണ്ണുകൊണ്ട് ഒരു പാത്രം ഉണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പാത്രം അവന്റെ കൈയിൽ ചീത്തയായിപ്പോയി. അപ്പോൾ കുശവൻ ആ പാത്രം ഉടച്ച് അതേ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു തന്നെ തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള മറ്റൊരു പാത്രം ഉണ്ടാക്കി. ഉടനേ ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട് ഇങ്ങനെ: 'യിസ്രായേൽ ഗൃഹമേ, ഈ കുശവൻ ചെയ്തതുപോലെ എനിക്കു നിങ്ങളോടു ചെയ്യാൻ കഴികയില്ലയോ?'

യോഹന്നാന്റെ പുത്രനായ ശിമോനെ ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾതന്നെ യേശു അവന്റെ പേര് കേഫാ അല്ലെങ്കിൽ പത്രോസ് എന്നാക്കി മാറ്റി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ആദ്യ അധ്യായത്തിലാണ് (1:42). പെട്രോസ് (Petros) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'പാറക്കഷണം' എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ അവസാന അദ്ധ്യായത്തിലേക്കുവരുമ്പോഴും പത്രോസിന് പാറക്കല്ലിന്റെ ഉറപ്പും സ്ഥിരതയും കൈവരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റും ഉള്ള ഒരു യാത്രയായിരുന്നു അവന്റേത്. പിന്മാറ്റവും മടങ്ങിവരവും എത്ര വട്ടം സംഭവിച്ചു? 'ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ നിനക്കുവേണ്ടി വെച്ചു കളയും' എന്നു വീരവാദം പറഞ്ഞശേഷം ഗുരുവിനെ മൂന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പറഞ്ഞതാണ് അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ഇരുളടഞ്ഞ അധ്യായം. പക്ഷേ ആ തോൽവിയുടെ പടുകുഴിയിൽ നിന്ന് കരേറ്റി യേശു അവനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷവും വളരെ വേഗം പത്രോസ് പഴയ തൊഴിലിലേക്ക് പിന്മാറിപ്പോകുന്നതാണു യോഹന്നാൻ 21-ാം അധ്യായത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത്. വീഴ്ചകളിൽ നിന്നു പാഠം പഠിക്കാത്ത ഈ ശിഷ്യനെക്കൊണ്ട് മറ്റാരായിരുന്നാലും മടുത്തു പോകുമായിരുന്നു! 'ഇവൻ നന്നാകുകയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുമായിരുന്നു! പക്ഷേ ദൈവത്തിന് തന്റെ സ്വഭാവം ത്യജിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. യേശു വീണ്ടും അവനെ തേടിപ്പെടുത്താനും യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് 21-ാം അധ്യായത്തിന്റെ ഒടുവിൽ നമ്മൾ കാണുന്നത്.

പാഴും ശൂന്യവുമായിപ്പോയ ഭൂമി, ചീത്തയായിപ്പോയ പാത്രം, തള്ളിപ്പറഞ്ഞ് പഴയതൊഴിലിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയ പത്രോസ്-ഇതെല്ലാം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് ആരിലേക്കാണ്? നമ്മിലേക്കു തന്നെ. യേശുവിനെ അനുഗമിപ്പാൻ ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടശേഷവും എത്രവട്ടം നാം വീണുപോയി? എന്നിട്ടും മടു

ത്തുപോകാതെ ദൈവം നമ്മിൽ ആശ വച്ച് നമ്മുടെ പിന്നാലേ വന്നു നമ്മെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ച് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയും മുന്നോട്ടു നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു! ഇത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? മറുപടി ഒന്നേയുള്ളൂ-ദൈവം എന്റെ പിതാവാണ്. അതേ, ഒരു പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തിന് തന്റെ പുത്രനെ കൈവിട്ടുകളയുവാൻ മനസ്സില്ല.

നമ്മുടെ ഓരോ തോൽവിയിലും ശത്രു ശ്രമിക്കുന്നത് ഈ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉറപ്പിൽ നിന്നു നമ്മെ വീഴ്ത്തിക്കളയാനാണ്. എന്നാൽ ഒരോ മടങ്ങിവരവിലും നമ്മെ ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉറപ്പിലേക്കു പ്രത്യേകനയിക്കുകയാണു ദൈവം ചെയ്യുന്നത്.

ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമയിൽ ഇളയമകൻ ഇറങ്ങിപ്പോയത് അപ്പന്റെ വീട്ടിൽനിന്നാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു പാപിയുടെ മാനസാന്തരത്തെക്കാൾ ഒരു പിന്മാറ്റക്കാരന്റെ മടങ്ങിവരവാണ് ഈ ഉപമയുടെ ഇതിവൃത്തം എന്നു ചിന്തിക്കുകയായിരിക്കും ഉചിതം. ഈ കഥയിൽ ധൂർത്തപുത്രനെ ഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ചേതോവികാരം എന്താണ്? അത് മറ്റൊന്നല്ല. അപ്പന്റെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉറപ്പാണ്. അവനു സുബോധംവന്നപ്പോൾ "ഞാൻ എഴുന്നേറ്റ് എന്റെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്.....പറയും" എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക. (മലയാളം വിവർത്തനത്തിൽ 'എന്റെ അപ്പന്റെ കുലിക്കാർ' എന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും തൊട്ടടുത്തവചനത്തിൽ 'എന്റെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്' എന്ന ഭാഗത്ത് 'എന്റെ' എന്ന വാക്ക് വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കോസ് 15:17,18) നോക്കുക: പന്നിക്കുട്ടിലാണ് അവന്റെ ഇരിപ്പ്. പരിതാപകരമാണ് അവന്റെ നില. പക്ഷേ എന്റെ അപ്പൻ എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നിടത്തെ ആ ഉറപ്പ് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചോ? അതേ, പരാജയത്തിന്റെ നെല്ലിപ്പലകയിലെത്തിയിട്ടും അവനു മടങ്ങിവരുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ഈ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉറപ്പ് നഷ്ടപ്പെടാതെ ഇരുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

വീണാൽ എഴുന്നേൽക്കുക. പിന്മാറിയാൽ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുക-ഇതാണു ദൈവം വച്ചിരിക്കുന്ന വഴി. ജീവനോടിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം പരാജയപ്പെട്ട മനുഷ്യനു പ്രത്യാശയ്ക്ക് വകയുണ്ട്. കാരണം, അവന് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും മടങ്ങിവരമല്ലോ! അതുകൊണ്ട് സഭാപ്രസംഗി പറയുന്നു: ചത്ത സിംഹത്തേക്കാൾ ജീവനുള്ള നായ് നല്ലതല്ലോ. (9:4). ഉപേക്ഷിച്ച പാപത്തിലേക്ക് വീണ്ടും തിരിയുന്ന പിന്മാറ്റക്കാരനെ സ്വന്തശരീരിലേക്കു തിരിയുന്ന നായോട് പത്രോസ് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. (2 പത്രോസ് 2:22). ശരിയാണ് നായ്ക്ക് സ്വന്തശരീരിലേക്കു തിരിയുന്ന വൃത്തികെട്ട സ്വഭാവം ഉണ്ട്. എങ്കിലും ചത്ത സിംഹത്തേക്കാൾ ജീവനുള്ള നായാണു ഭേദം!.

സൂഹൃത്തേ, നിങ്ങൾ തോറ്റുപോയി. ഒരിക്കൽ ഉപേക്ഷിച്ച പാപത്തിലേക്കു നായെപ്പോലെ വീണ്ടും തിരിയുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു! തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് അനുതപിച്ച് വിശ്വാസത്തോടെ മടങ്ങിവരുമെങ്കിൽ ദൈവം നിങ്ങളെ വീണ്ടും സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണപദ്ധതി അവിടുന്ന് നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യും. കാരണം, അവിടുന്ന് സ്നേഹവാനായ പിതാവാണ്. മകന്റെ മടങ്ങിവരവിനായി അവിടുന്ന് പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തുനില്ക്കുന്നു. അവനെ ഓടിച്ചെന്ന് മാറോടണയ്ക്കാൻ ആ പിതൃഹൃദയം തുടിക്കുകയാണ്. 'വേഗം മേൽത്തരമായ (Best) അങ്കി കൊണ്ടുവരുവിൻ' എന്ന ആജ്ഞ പുറപ്പെടുവാൻ പോകുകയാണ്. വിരുന്നുവീട്ടിൽ പിതാവിനോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യം വീണ്ടും കൈവരും. ഇനി എന്തിനു താമസം? 'വരിക' എന്ന് ആത്മാവും മണവാട്ടിയും പറയുന്നു. (വെളിപ്പാട് 22:17).

പരാജയപ്പെട്ട വിശ്വാസി: ദൈവത്തിന് ഒരു പരിഹാരമുണ്ട്

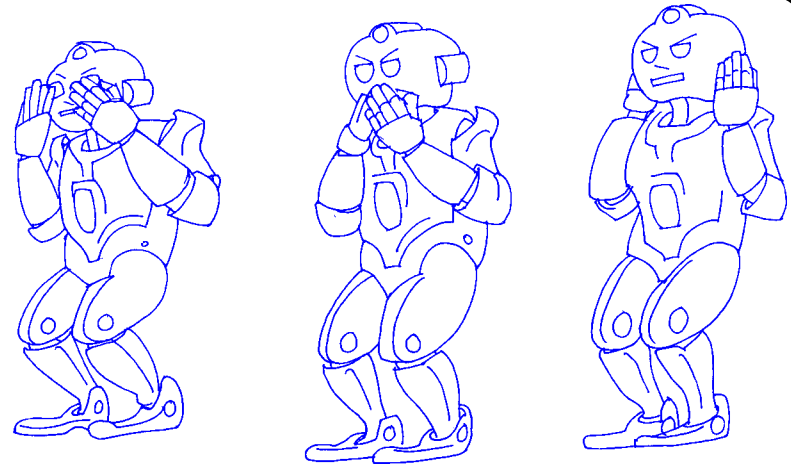
എ. ഡബ്ലിജു ടോസർ

എന്റെ കുഞ്ഞുമക്കളേ, നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനാണ് ഞാൻ ഇവ നിങ്ങൾക്കെഴുതുന്നത്. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും പാപം ചെയ്യാനിടയായാൽത്തന്നെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നമുക്ക് ഒരു മധ്യസ്ഥനുണ്ട് - നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരബലിയാണ്; നമ്മുടെ മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവന്റെയും പാപങ്ങൾക്ക്. 1 യോഹന്നാൻ 2:1,2

മറക്കാനും പൊറുക്കാനുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സന്നദ്ധതയെക്കുറിച്ച്

പഴയ, പുതിയനിയമങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പരീക്ഷകൾക്കുമുമ്പിൽ കീഴടങ്ങി തോറ്റു പോയ ഒരു വിശ്വാസിക്ക് പ്രായശ്ചിത്തം മൂലം ദൈവം ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള വ്യക്തമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തീയസഭകളിൽ ഒരു നല്ല പങ്കും ശരിയായി പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ “ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുകയാണ്! ഇതു വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുകയാണ്!! ഇങ്ങനെ പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഞാൻ അധമനാണ്!”

പാപം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഒരുവനെ പൂർണ്ണമായി മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ പിന്നെ ഒരു റോബോട്ട് (യന്ത്രമനുഷ്യൻ) മാത്രമായി തിരികും-തെറ്റുചെയ്യാൻ ധാർമികമായി കഴിയാത്തവൻ. നല്ലതു ചെയ്തു വാനും അവനു ധാർമികമായി കഴിയുകയില്ല.

പാപം എന്നത് തനിക്കും തന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനും ഇടയിൽ വരുന്ന കറുത്ത നിഴലാണെന്നു ദൈവത്തിനറിയാം. ആ നിഴലിനെ ഇല്ലാതാക്കാൻ നമ്മെക്കാൾ താത്പര്യം ദൈവത്തിനാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്നു നമ്മുടെ പാപം ക്ഷമിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ വാഞ്ചര അവിടുത്തെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

എന്നിങ്ങനെ കുറ്റബോധത്തോടും അരിഷ്ടതയോടുംകൂടി നിലവിലിരിക്കുന്ന ഒരു തോറ്റുപോയ ശിഷ്യനെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യും? എങ്ങനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും?-ഇതറിയുന്നതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമല്ലേ?

എന്തുകൊണ്ടാണു ദൈവം പാപം ക്ഷമിക്കുന്നത്? എന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യത്തിൽ തുടങ്ങാം.

പാപം എന്നത് തനിക്കും തന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനും ഇടയിൽ വരുന്ന കറുത്ത നിഴലാണെന്നു ദൈവത്തിനറിയാം. ആ നിഴലിനെ ഇല്ലാതാക്കാൻ നമ്മെക്കാൾ താത്പര്യം ദൈവത്തിനാണ്.

അതുകൊണ്ട് അവിടുന്നു നമ്മുടെ പാപം ക്ഷമിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ വാഞ്ചര അവിടുത്തെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെല്ലാം പാപത്തിന് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടാനുള്ള അനുഗൃഹീതമായ അവകാശം ദൈവവചനം നമുക്കു തരുന്നു. അതിനായി ഒരു യാഗം കൊണ്ടുവരുവാൻ നമുക്കു ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയും“നിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊണ്ടുവരിക! നിന്റെ

യാഗം കൊണ്ടുവരിക”.

പഴയനിയമത്തിന്റെ ചട്ടമനുസരിച്ച് ക്ഷമ ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം യഹൂദന് ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊണ്ടുവരിക എന്നതായിരുന്നു. ഈ സഭായുഗത്തിലോ? ഒരിക്കലായി എന്നേക്കുമായി യാഗമായിത്തീർന്ന നിത്യനായ കുഞ്ഞാടിലുള്ള വിശ്വാസമല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴി പാടും തനിക്കു കൊണ്ടുവരുവാനില്ലെന്നു പുതിയനിയമക്രിസ്ത്യാനിക്കറിയാം.

തന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആദ്യലേഖനത്തിലെ മുകളിലുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വചനം മൂലം യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തലൻ പാപത്തെ ‘ന്യായീകരിക്കുക’യാണെന്ന് ഒരാളും ഭാവന ചെയ്യുകയില്ലല്ലോ. മറിച്ച് തിന്മയായുള്ള എല്ലാറ്റിനേയും അപലപിക്കുകയാണ് ഈ വരികളിലൂടെ അദ്ദേഹം. പാപത്തെ വെറുക്കുന്ന ഒരു ദൈവമാണു നമുക്കുള്ളതെന്ന സന്ദേശവുമാണ് ഈ വരികൾ നൽകുന്നത്.

എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രചോദനം മൂലം യോഹന്നാൻ ഇവിടെ തികഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യബോധമാണു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. ദുർബലരും ചഞ്ചലചിത്തരുമായ വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ദൈവാനുഭവത്തിൽ ക്ഷമയും ഉറപ്പും പ്രാപിക്കാനായി നമ്മുടെ കർത്താവ് ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള ക്രമീകരണങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം.

വിശ്വാസികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ട നിലപാടുകളെക്കുറിച്ച് ഒരു സിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിക്കുകയല്ല അപ്പോസ്തലൻ ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹം അവരുടെ ആവശ്യം കണ്ട് യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരോടു സംസാരിക്കുകയാണ്.

യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തലൻ ഒരു ആത്മീയപിതാവാണ്. ആളുകളുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ, പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്

പാപം ചെയ്യാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുള്ളതല്ല യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ. ഒരു ആത്മീയ ആശുപത്രിയായി ഈ ഉപദേശങ്ങളെ പരിഗണിച്ചാൽ ഇതു നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പ് ഇതാണ്: ജാഗ്രതയായിരിക്കുക. പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുക. എന്നാൽ ഒരുവൻ പാപം ചെയ്തു പോയാലോ? അവനു പിതാവിന്റെ പക്കൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഉണ്ട്. ആ മദ്ധ്യസ്ഥൻ, ആ പ്രതിപുരുഷൻ, യേശുക്രിസ്തുവാണ്-നീതിമാനായവൻ.

നല്ല അനുഭവപരിചയവുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഈ വ്യഭാസമായ അപ്പോസ്തലൻ നമുക്കൊരു സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് - നിമിഷം തോറും ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികൾ അവരുടെ കർത്താവിൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടതുണ്ട് കാരണം, പാപം ചെയ്യാൻ സാധ്യതയില്ലാത്ത ഒരു നിമിഷം പോലും നമ്മുടെ ജീവിതകാലത്ത് ഉണ്ടാവുകയില്ല!

ദൈവരാജ്യത്തിലുള്ളവർ ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധയില്ലാതെയോ പാപം ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയല്ല യോഹന്നാൻ ചെയ്യുന്നത്. ഈ ഭാഗം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ വരുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം ഇതാണ്: വലിയ നഗരങ്ങളിലുള്ള വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ വളപ്പിൽ നല്ല ആശുപത്രികൾ കാണാം. വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജോലിയിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും അത്യാഹിതം സംഭവിച്ചാൽ തൊഴിലാളികൾക്കു വൈദ്യപരിചരണം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിത്. ഇതിനർത്ഥം ഈ വ്യവസായശാലകൾ അത്യാഹിതങ്ങളെയും അസുഖങ്ങളേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കു

ന്നുവെന്നാണോ?

അല്ല. ഓരോ വർഷവും വ്യവസായശാലയിൽ എത്രപേർക്ക് അത്യാഹിതങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് എടുത്തശേഷം മനുഷ്യസാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഇതുപോലെ പാപം ചെയ്യാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുള്ളതല്ല യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ. ഒരു ആത്മീയ ആശുപത്രിയായി ഈ ഉപദേശങ്ങളെ പരിഗണിച്ചാൽ ഇതു നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പ് ഇതാണ്: “ജാഗ്രതയായിരിക്കുക. പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുക. എന്നാൽ ഒരുവൻ പാപം ചെയ്തു പോയാലോ? അവനു പിതാവിന്റെ പക്കൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഉണ്ട്”.

ആ മദ്ധ്യസ്ഥൻ, ആ പ്രതിപുരുഷൻ, യേശുക്രിസ്തുവാണ്-നീതിമാനായവൻ. യോഹന്നാൻ തികഞ്ഞ ഉറപ്പോടെ തുടർന്നു പറയുന്നു അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം (പാപപരിഹാരബലി) ആകുന്നു. അവിടെ നിർത്തുന്നില്ല. ഒരു മനോഹരമായ കൊച്ചുവാചകം അദ്ദേഹം അതിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു-“ നമ്മുടെ മാത്രമല്ല മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റേയും പാപങ്ങൾക്ക്.” (1 യോഹന്നാൻ 2:2).

നാം മുൻപേ പറഞ്ഞ ‘ആത്മീയആശുപത്രി’ സംവിധാനം പഴയനിയമകാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ ദൈവം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു.

പഴയതടമ്പടിയിലേയും പുതിയ ഉടമ്പടിയിലേയും ക്ഷമയുടെ പദ്ധതികൾ തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നു കാണാൻ ലേവ്യപുസ്തകം നാലാം അധ്യായം നോക്കുക. ഓരോ പരിശുദ്ധാത്മാവാണു മുഴുവൻ ദൈവവചനത്തിനും പ്രചോദനം. ഒരേ നിത്യനായ ക്രിസ്തുവാണ് ഓരോ അധ്യായത്തിലും ഒരോ പേജിലും വിളങ്ങുന്നത്.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കു തെറ്റുചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലെങ്കിൽ അതിനു നന്മ ചെയ്യുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യഇച്ഛയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളിടത്തോളം മാത്രമേ ധാർമികത എന്ന ആശയം നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പാപം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മയല്ല പാപം ചെയ്യാനുള്ള തയ്യാറില്ലായ്മയാണ് ഒരുവനെ വിശുദ്ധനാക്കുന്നത്.

ലേവ്യപുസ്തകത്തിലെ ഈ ഭാഗം യിസ്രായേൽ ജനതയിൽ തെറ്റും തിന്മകളും ഭവിച്ചവർക്ക് ദൈവം എങ്ങനെയാണ് 'ആത്മീയആശുപത്രിസംവിധാനം' ഏർപ്പെടുത്തിയതെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. പഴയ നിയമത്തെ 'നമുക്കു പ്രസക്തമല്ല' എന്നു പറഞ്ഞ് അവഗണിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു പക്ഷേ ഇതൊരത്ഭുതമായിരിക്കും-ആ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ ദൈവികകല്പന പ്രമാണിക്കാതെ പരാജയപ്പെടുന്നവർക്ക് ദൈവം വളരെ വേഗത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണ പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ഒരു സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു!

ലേവ്യപുസ്തകത്തിൽ പാപപരിഹാരത്തിനായി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

“ചെയ്യരുതെന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വല്ലകാര്യത്തിലും ആരെങ്കിലും അബദ്ധവശാൽ പിഴച്ച് ആ വക വല്ലതും ചെയ്താൽ....” (4:2), ആ മനുഷ്യൻ ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ട്.

‘അബദ്ധവശാൽ പിഴച്ച്’ എന്ന പ്രയോഗം ശ്രദ്ധിക്കുക. ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത ഒരുവൻ തിരുവെഴുത്തിനെ അവഗണിച്ച്, വചനം കേൾക്കുന്നതിനെ ഗണ്യമാക്കാതെ സ്വന്തഹൃദയത്തിന്റെ തോന്നലിനെ പിൻതുടർന്ന് ദൈവക

ല്പനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി പാപം ചെയ്തുപോയി!

എന്നാൽ ദൈവത്തിനു നന്ദി, അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവനും പാപപരിഹാരത്തിന് ഒരു വഴിയുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരുവന്റെ കാര്യത്തിലും ദൈവത്തിനു ശ്രദ്ധയുണ്ട്!

ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തരായ പുരോഹിതന്മാർക്കും പാപം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്നു നമ്മോട് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതു രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു-എന്നാൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. അവരും മനുഷ്യരാണ്; പൂർണ്ണരല്ല.

ദൈവഭക്തയായ തെരേസയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ എല്ലാ ദൈവഭക്തരിലും വച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയവളാണെന്ന് അവൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാരണം, മറ്റു വിശുദ്ധരായ ദൈവഭക്തരുടെ അനുഭവം വായിച്ചതിൽനിന്ന് അവരെല്ലാം ദൈവത്തിനായി സമ്പൂർണ്ണമായി ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയശേഷം ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തു ദൈവത്തെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തെരേസയ്ക്കു മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു “എനിക്ക് ഒരിക്കലും അങ്ങനെ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുകയില്ല. മാനസാന്തരപ്പെട്ടതിനുശേഷവും ഞാൻ ദൈവത്തെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരെക്കാളെല്ലാം ചെറിയവളാണ്”.

സത്യത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ വിശുദ്ധരോടും അടുത്തു ചെന്നു ചോദിച്ചാൽ അവർക്കെല്ലാം പറയാനുള്ളത് തെരേസയുടെ അതേ സാക്ഷ്യം തന്നെയായിരിക്കും-“ഞാൻ ദൈവത്തെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ചിലപ്പോൾ വിചാരിക്കാറുണ്ട്. അവർ മേലിലൊരിക്കലും പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത

പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവനല്ല, പാപം ചെയ്യാൻ മനസ്സിലാത്തവനാണു വിശുദ്ധൻ. സംസാരിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനല്ല സത്യവാൻ. സംസാരിക്കാനും കള്ളംപറയാനും കഴിവുള്ളവനും എന്നാൽ കള്ളം പറയാത്തവനുമാണ് സത്യവാൻ. വഞ്ചന കാണിക്കാൻ കഴിയാതെ ജയിലിൽ കഴിയുന്നവനല്ല സത്യസന്ധനായ മനുഷ്യൻ; മറിച്ച് വഞ്ചന കാണിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കെ അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവനാണു സത്യസന്ധൻ.

വിധം എല്ലാ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗകരേയും അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും ആ അഭിഷേകം അവരുടെ അവസാനനാൾ വരെ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നുവെന്ന്! എന്നാൽ പാപം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഒരുവനെ പൂർണ്ണമായി മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ പിന്നെ സ്വീച്ചും ചക്രങ്ങളും കപ്പികളും ഒക്കെയുള്ള ഒരു റോബോട്ട് (യന്ത്രമനുഷ്യൻ) മാത്രമായിരിക്കും-തെറ്റുചെയ്യാൻ ധാർമികമായി കഴിയാത്തവൻ. ആ നാണയത്തിന്റെ മറുവശവും എങ്കിൽ ശരിയായിരിക്കുമല്ലോ-നല്ലതു ചെയ്യുവാനും അവനു ധാർമികമായി കഴിയുകയില്ല.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കു തെറ്റുചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലെങ്കിൽ അതിനു നന്മ ചെയ്യുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

മനുഷ്യഇച്ഛയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളിടത്തോളം മാത്രമേ ധാർമികത എന്ന ആശയം നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ.

ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പാപം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മയല്ല പാപം ചെയ്യാനുള്ള തയ്യാറില്ലായ്മയാണ് ഒരുവനെ വിശുദ്ധനാക്കുന്നത്.

പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവനല്ല വിശുദ്ധൻ; പാപം ചെയ്യാൻ മനസ്സിലാത്തവനാണു വിശുദ്ധൻ.

സംസാരിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനല്ല സത്യവാൻ. സംസാരിക്കാനും കള്ളം പറയാനും കഴിവുള്ളവനും എന്നാൽ കള്ളം പറയാത്തവനുമാണ് സത്യവാൻ.

വഞ്ചന കാണിക്കാൻ കഴിയാതെ ജയിലിൽ കഴിയുന്നവനല്ല സത്യസന്ധനായ മനുഷ്യൻ; മറിച്ച് വഞ്ചന കാണിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കെ അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവനാണു സത്യസന്ധൻ.

പഴയനിയമത്തിലെ പുരോഹിതനിലേക്കു മടങ്ങിവരാം. അവൻ പാപം ചെയ്യാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതിന് ഒരു ദൈവികപരിഹാരം ആവശ്യമുള്ളവനായി അവൻ തീർന്നേക്കാം.

അവൻ അഭിഷിക്തനായ ഒരു പുരോഹിതനാണ്. തന്റെ സഹജീവികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും അവരെ ദൈവമുൻപാകെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുവാനുമായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവൻ. എന്നാൽ അവന് പാപം ചെയ്യാൻ യാതൊരു സാധ്യതയും ഇല്ലെങ്കിൽ, അവൻ വെറുമൊരു യന്ത്രമനുഷ്യൻ മാത്രമാണെങ്കിൽ, അവനു ആളുകളുടെ ആവശ്യങ്ങളോ അവരുടെ കുറ്റബോധങ്ങളോ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? അവരുടെ ക്ലേശങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഒരു കാലത്തും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവനു കഴിയാതെ പോകുമായിരുന്നു.

ഒരിക്കലും വേദനയറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഡോക്ടർക്ക് രോഗിയുടെ വേദനകളോടും ക്ലേശങ്ങളോടും സഹതപിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ? വീണ്ടും ലേവ്യപുസ്തകത്തിലേക്ക്. പാപം ചെയ്തു പോയ പുരോഹിതൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? അവനെ നിരാശയ്ക്കും തോൽവിക്ക്ും മൂന്നതയ്ക്കും വിട്ടുകൊടുക്കുകയെന്നോ?

വീണ്ടും ലേവ്യപുസ്തകത്തിലേക്ക്. പാപം ചെയ്തു പോയ പുരോഹിതൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? അവനെ നിരാശയ്ക്കും തോൽവിക്ക്ും മൂന്നതയ്ക്കും വിട്ടുകൊടുക്കുകയെന്നോ?

പാപം ചെയ്തു പോയ ശുശ്രൂഷകൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? അവനെ നിരാശയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയെന്നോ? അവൻ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് പൊയ്ക്കൊടുക്കേണ്ടതല്ലേ? എന്താണു അഗസ്തിനോ, വെസ്ലിയോ, സിംപ്സണോ അല്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വിട്ടുപോകുകയാണ്” എന്നൊരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി രാജിക്കത്തും നൽകി അവൻ സ്വലം വിട്ടോട്ടേ. അല്ല, അവനു ദൈവവചനം അറിയുമെങ്കിൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടും.

അല്ല എന്നതാണ് ഉത്തരം. ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ട്.

ഇന്നത്തെ ദൈവഭൃത്യന്മാരെയും ശുശ്രൂഷകരെയും സംബന്ധിച്ചും എന്താണു പോം വഴി? പരീക്ഷയുടേയും, ദൗർബല്യത്തിന്റെയും തോൽവിയുടേയും സമയത്ത് അവർ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് പൊയ്ക്കൊടുക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നോ? “ഞാനൊരു അഗസ്തിനോ, വെസ്ലിയോ, സിംപ്സണോ അല്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വിട്ടുപോകുകയാണ്” എന്നൊരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി രാജിക്കത്തും നൽകി അവർ സ്വലം വിട്ടോട്ടേ?.

അല്ല, അവർക്കു ദൈവവചനം അറിയുമെങ്കിൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടും.

പരിഹാരം പഴയനിയമത്തിൽ വളരെ വ്യക്തവും ലളിതവുമാണ്: “അവൻ പാപം ചെയ്തു എങ്കിൽ താൻ ചെയ്ത പാപം നിമിത്തം അവൻ യഹോവയ്ക്കു പാപയാഗമായി ഊനമില്ലാത്ത ഒരു കാളക്കിടാവിനെ അർപ്പിക്കേണം. അവൻ ആ കാളയെ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കാളയുടെ തലയിൽ കൈവച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കാളയെ അറുക്കേണം.

അഭിഷിക്തനായ പുരോഹിതൻ കാളയുടെ രക്തം കുറേ എടുത്ത് സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണം. പുരോഹിതൻ രക്തത്തിൽ വിരൽ മുക്കി യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ തിരശ്ശീലയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യം തളിക്കേണം. പുരോഹിതൻ രക്തം കുറേ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ സമാഗമനകൂടാരത്തിലുള്ള സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തിൽ ധൂപപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പുരട്ടേണം. കാളയുടെ ശേഷം രക്തം മുഴുവനും സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഉള്ള ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിച്ചുകളയേണം”. (ലേവ്യർ 4:3-7)

പഴയനിയമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപത്തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം ഉണ്ട്. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ആത്മീയബലഹീനതയ്ക്കും പരാജയത്തിനും ദിനത്തോറുമുള്ള പരിഹാരം ഇതാ നൽകുന്നു.

പാപികളുടെ മറ്റൊരു വിഭാഗം. ‘ജനങ്ങളാണ്. യിസ്രായേൽ സഭ മുഴുവൻ. “യിസ്രായേൽ സഭ മുഴുവനും അബദ്ധവശാൽ പിഴയ്ക്കയും ആ കാര്യം സഭയുടെ കണ്ണിനു മറഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വല്ല കാര്യത്തിലും അവർ പാപം ചെയ്തു കുറ്റക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, ചെയ്ത പാപം അവർ അറിയുമ്പോൾ സഭ കാളക്കിടാവിനെ പാപയാഗമായി അർപ്പിക്കേണം”. (4:13-14). പാപപരിഹാരബലിയുടെ അതേ വഴിയിലൂടെ ജനവും കടന്നുപോകണം.

ദൈവത്തിന്റെ പരിഹാരപ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം മോശെ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “പുരോഹിതൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണം. എന്നാൽ അത് അവരോടു ക്ഷമിക്കും” (4:20).

പാപത്തിനു പരിഹാരം വേണ്ട

(ശേഷം പേജ് 31 ൽ)

ദൈവം സഭയെ വളർത്തുന്നു

സാക് പുന്നൻ

ഒരു സഭയിൽ ദൈവം ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവ്, ശിഷ്യത്വത്തിനായി പൂർണ്ണ ഹൃദയമുള്ളവരെ സഭയോട് ചേർക്കുകയും, ആ വിധത്തിൽ കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കാൻ താല്പര്യമില്ലാത്തവരെ സഭയിൽനിന്ന് നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. കർത്താവ് രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ദിനംപ്രതി സഭയോട് ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന് നാം പ്രവൃത്തികൾ 2 ന്റെ 47 ൽ വായിക്കുന്നുണ്ട്. (ആ കാലത്ത് ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചവരെ മാത്രമേ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.) സെഫന്യാവ് 3 ന്റെ 8 മുതൽ 17 വരെയുള്ള വചനങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുക. “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഗർവ്വോല്ലസിതന്മാരെ നീക്കിക്കളയുകയും താഴ്മയും ദാരിദ്ര്യവും ഉള്ളൊരു ജനത്തെ ശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.....നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്റെ മദ്ധ്യേ ഇരിക്കയും നിന്നിൽ അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും”

തുടക്കം മുതലേ ഈ രണ്ട് വിധത്തിലും സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് സഭയിൽ കാണാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. നൂറുകോടിലധികം ജന

സംഖ്യയുള്ള ഇൻഡ്യയെപ്പോലൊരു രാജ്യത്ത് യേശുക്ർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ കണ്ടെത്തുക എന്നത് ഒരു ലക്ഷം വൈക്കോൽകുന്മാരോളം ഉൾക്കുറെ സൂചികൾ തെരയുന്നതു പോലെയാണ്! ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഈ വൈക്കോൽ കുന്മാരങ്ങളിലൂടെ തെരച്ചിൽ നടത്തി

യാലും ഒന്നോ രണ്ടോ സൂചികൾ കഷ്ടിച്ച് കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ കുറേക്കൂടെകാര്യക്ഷമമായ ഒരു മാർഗ്ഗം ശക്തിയുള്ള കാന്തങ്ങൾ വൈക്കോൽകുന്മാരങ്ങളുടെ വെളിയിൽ സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ്. അപ്പോൾ

എത്രയും മിതമായ അദ്ധ്വാനഫലമായി സൂചികൾ വൈക്കോൽ കുന്നുകളിൽ നിന്നും ആകർഷണശക്തിയാൽപുറത്തുവരുന്നത് കാണാൻ കഴിയും! മുഴുഹൃദയത്തോടെ കർത്താവിനെ പിൻപറ്റാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ കണ്ടെത്താൻ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം ഇതുതന്നെ. ഈ വിധം നാം പ്രവർത്തിക്കണം എന്നാണ് ദൈവവും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നാം തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ നാം അവിടുത്തെ ശിഷ്യരാണെന്ന് ലോകം

അറിയും എന്നല്ലേ യേശു പറഞ്ഞത്? (യോഹ.13:33-35). സഭയായുള്ള നമ്മുടെ സാക്ഷ്യമാണ് മറ്റുള്ളവരെ നമ്മിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നത്.

ആയതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ സഭകൾ ഇൻഡ്യയിലും മറ്റിടങ്ങളിലും ഉള്ള ആയിരക്കണക്കിന് വൈക്കോൽ കുന്നുകളിൽ നിന്നു ശിഷ്യന്മാരെ ആകർഷിച്ച് വലിച്ചെടുക്കുന്ന കാന്തങ്ങളായിരിക്കണം എന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു.

ആളുകളെ മതം മാറ്റാനല്ല മറിച്ച്, ശിഷ്യന്മാരാക്കാനാണ് കർത്താവ് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. (മത്തായി 28:18-20). അതിനാൽ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ലൂക്കോസ് 14:26-33 ൽ കാണുന്ന ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ മൂന്ന് വ്യവസ്ഥകൾ ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചുവന്നു. യേശു കർത്താവിനെ എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി സ്നേഹിക്കുക, ദിനംപ്രതി സ്വയത്തിന് മരിക്കുക, ഭൗതികവസ്തുക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രരാകുക എന്നിവയാണ് ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ. ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഈ വ്യവസ്ഥകൾ നിറവേറ്റാൻ താത്പര്യമുള്ളവരെ മാത്രം പ്രാദേശികസഭകളിൽ കൂട്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ എന്നും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ ശിഷ്യത്വത്തിനായി താത്പര്യമുള്ളവരെ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കുവാനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളെ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ അടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കാനോ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് ചെയ്യാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ക്രമീകരണം വരുത്തേണ്ട മേഖല ഏതാണെന്ന് ഞങ്ങളെ കാണിച്ചു തരണം എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാനും ഞങ്ങൾ മടിച്ചില്ല. ആരേയും സഭയിൽ ചേരാനായി

ഞങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചില്ല. ആളുകൾ സ്വയമായി ആ തീരുമാനം എടുക്കണം എന്ന് ഞങ്ങൾ താത്പര്യപ്പെട്ടു. 1975 മുതൽ ഈ വർഷങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു വ്യക്തിയോടുപോലും ഞങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രാദേശികസഭയിൽ ചേരാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സ്വയം താത്പര്യപ്പെട്ട് കടന്നുവന്നവരെ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ആത്മീയമായ പരിപാലനത്തിനും ശുശ്രൂഷയ്ക്കുമായി ദൈവം ഉത്തരവാദിത്വം ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളവരെ മാത്രമേ കർത്താവ് ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കൂ എന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. കർത്താവുതന്നെയാണ് ജനത്തെ സഭയോട് ചേർക്കുന്നത്. പിതാവ് എനിക്ക് തരുന്നതൊക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരും. എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരെ ഞാൻ ഒരുനാളും തള്ളിക്കളയുകയില്ല. (യോഹ. 6:37). ഭൂമിയിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം എന്ന നിലയിൽ ഈ പ്രസ്താവന സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും സത്യമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു.

ജീവിതങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ സമർപ്പണത്തോടെ അയയ്ക്കുവാൻ കർത്താവ് അത്ഭുതകരമായ വഴികൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു: നമ്മുടെ ഒരു അയൽരാജ്യത്ത് ആഭ്യന്തരയുദ്ധംമൂലം അനേകർ സർവ്വവും ഉപേക്ഷിച്ച് കുടുംബസമേതം ബോട്ടുകളിൽ രക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവരിൽ പലരും സമുദ്രമധ്യേ ബോട്ടുകൾ മുങ്ങി മരിക്കുകയുണ്ടായി. ചിലർ രക്ഷപ്പെട്ട് ഇൻഡ്യയുടെ തീരത്തെത്തി. ഈ അഭയാർത്ഥികളെ ഭാരതസർക്കാർ ക്യാമ്പുകളിൽ താമസിപ്പിച്ചു. ഇത്തരം ക്യാമ്പുകളുടെ

നൂറുകോടിയിലധികം ജനസംഖ്യയുള്ള ഇൻഡ്യയെപ്പോലൊരു രാജ്യത്ത് യേശു കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ കണ്ടെത്തുക എന്നത് ഒരു ലക്ഷം വൈക്കോൽകുന്മാരങ്ങളിൽകൂറാ സൂചികൾ തെരയുന്നതുപോലെയാണ്! എന്നാൽ കുറേക്കൂടെ കാര്യക്ഷമമായ ഒരു മാർഗ്ഗം ശക്തിയുള്ള കാന്തങ്ങൾ വൈക്കോൽകുന്മാരങ്ങളുടെ വളയിൽ സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ്.

സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രണ്ട് സഭകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭകളിൽ നിന്നും ചില സഹോദരന്മാർ വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിക്കാത്ത നാമധേയക്രൈസ്തവരായ ഈ അഭയാർത്ഥികളെ സന്ദർശിക്കാൻ ഇടയായി. അവരുമായി സുവിശേഷസന്ദേശം പങ്കുവെച്ചു. തൽഫലമായി അവരിൽ പലരും വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിക്കാൻ ഇടയായി. സഹോദരന്മാർ തുടർച്ചയായി ക്യാമ്പുകൾ സന്ദർശിക്കുകയും ഒരു സഭയായി അവരെ മുമ്പോട്ട് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാംഗ്ലൂരിലും മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലും നടന്ന പല സമ്മേളനങ്ങളിൽ അവർ ഏതാണ്ട് രണ്ടുവർഷക്കാലം സംബന്ധിക്കാൻ ഇടയായി. കോൺഫറൻസുകളിൽവെച്ച് സാക്ഷ്യത്തിനായി അവസരം നൽകുമ്പോൾ അവർ സാക്ഷ്യംപറയാൻ കാണിച്ചിരുന്ന ഉത്സാഹം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. അവരുടെ ആത്മീയതീക്ഷ്ണത ഞങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ ഭാര്യമാർ

ഏതുവിധത്തിൽ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് കീഴ്പ്പെട്ട് ജീവിക്കണം എന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ബൈബിളിൽ നിന്നും പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു നവവധു കണ്ണുനീരോടെ സഭ ക്രിസ്തുവിന് കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്റെ ഭർത്താവിന് തുടക്കം മുതലേ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കാൻ കൃപയ്ക്കായി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അതുപോലെ ഒരു സഹോദരി ഭർത്താവിന് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കാനുള്ള കൃപയ്ക്കായി ഇത്രയും ആത്മാർത്ഥമായി കരഞ്ഞുപ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല!!

ഏതാണ്ട് രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭാരതസർക്കാർ ഈ അഭയാർത്ഥികളെ മാതൃരാജ്യത്തേക്ക് മടക്കി അയയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ഈ സഹോദരങ്ങൾ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൽ നന്നായി ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവർ മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും മൂന്നുപേരെ മുപ്പൻമാരായി നിയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ദൈവം ഇൻഡ്യയിൽ അവർ താമസിച്ച സമയവും കൃത്യമായി മുൻനിർണ്ണയിച്ചിരുന്നു. സഭദേശത്തേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നശേഷം വീണ്ടും ആഭ്യന്തരയുദ്ധം മുർച്ചിച്ചപ്പോൾ അവർ മൂന്നുകൂട്ടമായി പിരിഞ്ഞ് വ്യത്യസ്തസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് മാറേണ്ടിവന്നു. അത്ഭുതം എന്നുപറയട്ടെ, ഓരോ കൂട്ടത്തിലും മുപ്പന്മാരായി നാം നിയോഗിച്ച മൂന്നു പേരിൽ ഓരോരുത്തർ ഉണ്ടായിരുന്നു! തന്മൂലം മേൽപ്പറഞ്ഞ മുപ്പന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മൂന്നിടത്തും അവർക്ക് പ്രത്യേക സഭകളായി നിലനിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സഹോദരങ്ങളുടെ ജീവിതവും സാക്ഷ്യവുംമൂലം മറ്റുപലരും അവരോട് ചേരുവാൻ ഇടയായി. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാൾ ഒന്നിലധികം തവണ അവരെ

സന്ദർശിക്കുകയും പ്രത്യേക മീറ്റിംഗുകളിലൂടെ അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മറ്റൊരു ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ നാം അറിയുന്നിടത്തോളം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലം മുതൽ ഒറ്റ ക്രിസ്തുശിഷ്യനും ഇല്ലായിരുന്നു. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാൾ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവിടേക്ക് സ്ഥലം മാറിയെന്നു. താൻ അവിടെ താമസിച്ചപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരോട് സുവിശേഷസാക്ഷ്യം പങ്കിടുകയും അനേകർ രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ മറ്റൊരു സഭയിലുള്ള ഒരു സഹോദരനോടൊപ്പം ഈ സഹോദരൻ സുവിശേഷവേലയിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചതിനാൽ ചുരുങ്ങിയ വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അനുഗൃഹീതമായ ഒരു സഭ ആ പട്ടണത്തിൽ ഉളവായി. ഇരുപത് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ ആദ്യമായി ആ പ്രദേശത്തുണ്ടായ ക്രിസ്തീയസഭ! വൈകാതെ ഈ സഭയെ നയിക്കാൻ നാം മൂപ്പന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. ചില വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സഭ വളർന്ന് സമീപപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുകയും രണ്ടു പ്രാദേശികസഭകൾ കൂടി ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മറ്റൊരു സഹോദരൻ ഒരു ചെറിയ ബിസ്സിനസ്സ് നടത്താനായി ഒരു പുതിയ സ്ഥലത്ത് താമസമാക്കി. ഒരു ക്രിസ്തീയശിഷ്യനും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സ്ഥലം. ഈ സഹോദരന്റെ സാക്ഷ്യം മൂലം നൂറ്റാണ്ടുകളായി ആദ്യത്തെ സാക്ഷ്യമുള്ള ഒരു സഭ അവിടെ ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്നു!

ദൈവം ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം 2000 വർഷങ്ങളായി സഭ ഇല്ലാതിരുന്ന

സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു എന്നതല്ല. വിവിധസഭകളെ നയിക്കുവാൻ ദൈവഭക്തരായ മൂപ്പന്മാരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്നതാണ്.

വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന പണംകൊണ്ട് ശമ്പളം കൊടുത്ത് നടത്തപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തീയപ്രവർത്തനങ്ങൾ ധാരാളം ഉള്ള ഭാരതത്തിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഇഷിക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടത്തെ പരിപാലിക്കാൻ സന്നദ്ധരായ ആത്മീയനേതാക്കളെ കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് അത്യുത്തമമായ കാര്യം. പല ദശകങ്ങളായി ഇടയന്മാരായി അത്തരം നിരവധി സഹോദരന്മാരെ ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂപ്പന്മാർക്കും ശമ്പളം കൊടുക്കാത്തതിനാൽ ലാഭേച്ഛയോടെ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഇറങ്ങുന്ന കച്ചവടമനസ്ഥിതി ഉള്ളവരിൽ നിന്നും ദൈവം ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു. മറ്റ് സഭകളും സംഘടനകളും നേരിടുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നം ഇതുതന്നെയാണ്.

ഭാരതത്തിലുടനീളം ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ സഭകളാകുന്ന കാനനങ്ങൾ അനുഗൃഹീതരായ 'സുചികളെ' വൈക്കോൽകുന്നുകളിൽ നിന്നും വലിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. വരുന്ന നാളുകളിൽ മറ്റനേകം 'സുചികൾ' ആകർഷിക്കപ്പെടും എന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുന്നു! ഹല്ലേലൂയ്യാ!!

കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിലെ 'അല്പകാര്യങ്ങളുടെ ദിവസ'ത്തിലെ മൂന്നാം പാഠ്യം "1945 ആയപ്പോഴേക്കും ഞാൻ ഇൻഡ്യയിലെ മിക്ക സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു" എന്നത് "1995 ആയപ്പോഴേക്കും..." എന്നു തിരുത്തി വായിക്കാനുപേക്ഷ.

വിലയും ടൗൺസെന്റ് : തിരുവചനം വരമാഴിയിലൂടെ

മാത്യു ജോർജ്ജ്

മിഷനറിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശകരായിരുന്നവരെക്കെ ബൈബിൾ പരിഭാഷകരും കൂടെയായിരുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാമാന്യജ്ഞാനം പോലെതന്നെ ബൈബിൾ പരിഭാഷയിലുള്ള പ്രാവീണ്യവും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലെ മിക്കമിഷനറിമാരുടെയും പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് മസ്സാച്ചുസെറ്റിലെ റെഡ് ഇൻഡ്യാക്കാർക്കുവേണ്ടി ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ജോൺ എലിയട്ട് തുടങ്ങി വിലയും കേറി, റോബർട്ട് മോറിസൺ, അഡോണിറാം ജഡ്സൺ, ആൻ ജഡ്സൺ, റോബർട്ട് മോഫറ്റ്, ഹെൻട്രി മാർട്ടിൻ എന്നിങ്ങനെ എത്രയോ പേർ! മിഷനറി വേലയുടെ അവിഭാജ്യഘടകമായി ബൈബിൾ പരിഭാഷ അംഗീകരിക്കപ്പെടാൻ ഉത്തരവാദി വിലയുംകേരിയായിരുന്നു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ബൈബിൾ പരിഭാഷ ഒരു പുത്തൻ പ്രതിഭാസമായി സ്വാദിച്ചത്. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ രംഗപ്രവേശം ഇതിന് വഴിയൊരുക്കിയപ്പോൾ വിലയും കാമറൂൺ ടൗൺസെന്റ് എന്ന ക്രാന്തദർശിയുടെ അക്ഷിപാതിശ്രമമാണ് ബൈബിൾ പരിഭാഷാരംഗത്ത് ദുരവ്യാപകമായ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചത്. രണ്ട് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ജന്മം നൽകി - സമ്മർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ്, വിക്റ്റിംഗ് ബൈബിൾ ട്രാൻസ്ലേറ്റേഴ്സ്.

രണ്ടാമത്തെപ്രസ്ഥാനം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സ്വതന്ത്രമിഷനറി ഏജൻസിയായിത്തീർന്നു. 1934 ൽ ബൈബിൾ പരിഭാഷകരാകാൻ താൽപര്യപ്പെടുന്നവർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഭാഷാ ശാസ്ത്ര പഠനത്തിനുള്ള ആദ്യത്തെ സ്ഥാപനം 'ക്യാമ്പ് വിക്റ്റിംഗ്' എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം മറ്റൊരു സ്നേഹിതനോടൊപ്പം തുടങ്ങിയത്. ബൈബിൾ പരിഭാഷയിൽ ഈ സ്ഥാപനം വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടെങ്കിലും മിഷനറിമാരെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി മാറാൻ മത്തേര സ്വഭാവമുള്ള സമ്മർഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് കഴിയാതിരുന്നതിനാൽ 1942 ൽ വിക്റ്റിംഗ് ബൈബിൾ ട്രാൻസ്ലേറ്റേഴ്സ് എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കുവാൻ ടൗൺസെന്റ് നിർബന്ധിതനായി.

1896 ൽ കാലിഫോർണിയയിലാണ് വിലയും കാമറൂൺ ടൗൺസെന്റ് ജനിച്ചത്. സാമ്പത്തികമാന്ദ്യമുള്ള സമയമായിരുന്നതിനാൽ ടൗൺസെന്റിന്റെ ബാല്യകാലം ദാരിദ്ര്യപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം ലോസ് എഞ്ചലീസിലെ പ്രിൻസിറ്റേറിയൻ സഭ നടത്തിയിരുന്ന ഓക്സിഡെന്റൽ കോളജിൽ ഉപരിപഠനത്തിന് ചേർന്നു. കലാലയത്തിലെ രണ്ടാം വർഷം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മിഷനറി സന്നദ്ധസംഘത്തിൽ അംഗമാകുകയും ജോൺ ആർ മോട്ട് എന്ന മിഷ

“മാതൃഭാഷയിലുള്ള ബൈബിളാണ് ഏറ്റവും വലിയ മിഷനറി” - വില്യം ടൗൺസെന്റ്

നറി കാമ്പസിൽ വന്ന് സംസാരിച്ചതിലൂടെ മിഷനറി പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായും ചെയ്തു. പഠനകാലത്തുതന്നെ ലോസ് എഞ്ചലീസിലെ ബൈബിൾ ഹൗസ് ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിലേക്ക് ബൈബിൾ വിൽപ്പനയ്ക്കായി ചെറുപ്പക്കാരെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ടൗൺസെന്റ് പോകാൻ സന്നദ്ധതപ്രകടിപ്പിച്ചു. ബൈബിൾ ഹൗസ് ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെ ഗോട്ടിമാലയിലേക്കാണ് അയച്ചത്. കോളജിലെ മറ്റൊരു സ്നേഹിതനോടൊപ്പം 1917 ൽ മദ്ധ്യ അമേരിക്കയിലെ ഗോട്ടിമാലയിലേക്ക് അദ്ദേഹം യാത്രയായി. ഗോട്ടിമാലയിൽ ബൈബിൾ വില്ക്കുന്നത് അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഒരു ശുശ്രൂഷയാണെന്ന് ടൗൺസെന്റിനു തോന്നി. പക്ഷേ സ്പാനിഷ് ഭാഷയിലുള്ള ബൈബിൾ തദ്ദേശവാസികളായ കാക്ചിക്കൽ ഇൻഡ്യാക്കാർക്ക് വായിക്കുവാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ മാതൃഭാഷയ്ക്കകളെ ലിപികളും ഇല്ലായിരുന്നു. സ്പാനിഷ് ഭാഷയിലുള്ള ബൈബിൾ നാട്ടുകാർക്ക് വില്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ടൗൺസെന്റിന്റെ ഉത്സാഹം ചിലർക്ക് പരിഹാസ്യമായിത്തോന്നി. ഒരു നാട്ടുകാരൻ ഈ ചെറുപ്പക്കാര

നോട് ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: “നിന്റെ ദൈവം അത്രമിടുന്നതാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ഭാഷ അദ്ദേഹം പഠിക്കാത്തതെന്ത്?” വെട്ടിത്തുറന്നുള്ള ഈ ചോദ്യം ടൗൺസെന്റിനെ സ്തബ്ധനാക്കി. ആ ചോദ്യം അയാളുടെ ജീവിതത്തെ തന്നെ മാറ്റിമറിച്ചു. അടുത്ത പതിമൂന്നുവർഷങ്ങൾ അവരുടെ ഭാഷ പഠിക്കാനും ലിപികളിലൂടെ ആ ഭാഷ എഴുതാനും, ബൈബിൾ അവരുടെ ഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്താനുമായി ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചു. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുൻപരിചയം ഇല്ലായിരുന്ന ടൗൺസെന്റിന് നിരവധി വൈതരണികൾ കടക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവരുടെ ഭാഷയ്ക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നാല് ‘കെ’ ശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാൻ ടൗൺസെന്റ് വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ക്രിയാപദങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നവയായിരുന്നു. ഒരോ ക്രിയാപദംതന്നെ സമയം, സ്ഥാനം തുടങ്ങിയ നിരവധി ആശയങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അമേരിക്കക്കാരനായ ഒരു പുരാവസ്തുഗവേഷകനെ കണ്ടുമുട്ടാൻ ഇടയായത് വലിയ ആശ്വാസമായി. കാക്ചിക്കൽ ഭാഷയെ ലത്തീൻ ഭാഷയുടെ മുശയിൽ ഒരുക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ, ആ ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനക്രമീകരണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം എന്ന് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. ഈ ഉപദേശം ടൗൺസെന്റിന്റെ ഭാഷാപഠനശൈലിതന്നെ വ്യത്യസ്തമാക്കുകയും ഭാഷാശാസ്ത്രപരിശീലന പരിപാടിയുടെ തുടക്കത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുകയും ചെയ്തു. ബൈബിൾ പ്രതികളുടെ വില്പന എന്ന ദൗത്യം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ടൗൺസെന്റ് സെൻട്രൽ അമേരിക്കൻ മിഷനിൽ ചേർന്നു. ആ കാലത്താണ് അദ്ദേഹം ഗോട്ടിമാലയിൽ മിഷനറിയായിരുന്ന എൽവിറാം മാംസ്ട്രോ എന്ന

യുവതിയെ വിവാഹം കഴിച്ചത്. ബൈബിൾപരിഭാഷ ജീവിതദൗത്യമായി കരുതിയിരുന്ന ടൗൺസെന്റിന് അത്തരം ഒരു ഉത്തരവാദിത്വം ഇല്ലാതെയുള്ള മിഷനറിവേല ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മിഷൻ നേതൃത്വവുമായി സുഖകരമല്ലാത്ത ബന്ധത്തിന് ഇത് ഇടയാക്കിയിരുന്നു. നവവധുവിന്റെ ശാരീരികവും വൈകാരികവുമായ അനാരോഗ്യം മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തെയും കുടുംബജീവിതത്തെയും ഉലച്ചുകളഞ്ഞു. 1944 ൽ ടൗൺസെന്റിന് ഭാര്യയുടെ മരണം സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. പത്തുവർഷത്തെ അദ്ധ്വാനത്തിനുശേഷം കാക്ചിക്കൽ ഭാഷയിൽ പുതിയനിയമപരിഭാഷ പൂർത്തിയായി. മറ്റ് ഗോത്രഭാഷകളിലേക്കും ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്താൻ ടൗൺസെന്റിന് അത്യധികമായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കാക്ചിക്കൽ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി എന്ന് സെൻട്രൽ അമേരിക്കൻ മിഷൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. മിഷനിൽ നിന്നു രാജിവച്ച അദ്ദേഹം മറ്റൊരു ക്രിസ്തീയസ്നേഹിതനുമായി ചേർന്ന് 1934 ൽ അർക്കൻസാസിൽ ‘ക്യാമ്പ്വിക്ലിഫ്’ എന്ന മിഷനറി സംഘടനയ്ക്കു തുടക്കമിട്ടു. പിൻക്കാലത്ത് അത് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറി സംഘടനയായി വളരുകയുണ്ടായി. വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയപ്പോൾ പലപ്പോഴും ടൗൺസെന്റ് വിവാദപുരുഷനായി മാറി. കൂടെക്കൂടെ കേട്ട വിമർശനം ടൗൺസെന്റിന്റെ ‘ഇരട്ടത്താപ്പ്’ നയത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. മിഷനറിമാർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാജ്യത്ത് പ്രവേശിക്കാൻ ഭാഷാപണ്ഡിതരും, സാഹിത്യഅദ്ധ്യാപകരും എന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ച വിക്ലിഫ് മിഷനറിമാർ സാമ്പത്തികസഹായം നൽകിവരുടെ മുമ്പിൽ മിഷനറി ബൈബിൾ പരിഭാഷകരായി സ്വയംപരിചയപ്പെടുത്തിയി

ഒരു നാട്ടുകാരൻ ടൗൺസെന്റിനോട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: “നിന്റെ ദൈവം അത്രമിടുന്നതാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ഭാഷ അദ്ദേഹം പഠിക്കാത്തതെന്ത്?” വെട്ടിത്തുറന്നുള്ള ഈ ചോദ്യം ടൗൺസെന്റിനെ സ്തബ്ധനാക്കി. ആ ചോദ്യം അയാളുടെ ജീവിതത്തെത്തന്നെ മാറ്റിമറിച്ചു. അടുത്ത പതിമൂന്നുവർഷങ്ങൾ ബൈബിൾ അവരുടെ ഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്താൻ ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചു.

രുന്നു. ഇത് സത്യസന്ധത ഇല്ലായ്മയാണോ എന്നതിനെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. പ്രവർത്തനം തുടരുവാൻ പ്രാദേശികരണകൂടങ്ങളുമായി നല്ല ബന്ധം നിലനിർത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണകൂടങ്ങളുടെ ചട്ടുകമായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന് ചിലർ വിമർശിച്ചു. റോമൻ കത്തോലിക്കരുമായി ചങ്ങാത്തം പുലർത്തുന്നതിന്റെ പേരിലും ടൗൺസെന്റ് വിമർശനവിധേയനായി. ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിൽ കത്തോലിക്കരും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുമാരുമായി നിലനില്ക്കുന്ന സ്പർദ്ധയായിരുന്നു ഇതിന്റെ പിന്നിൽ. ടൗൺസെന്റിന്റെ സഹിഷ്ണുത ജാതിമത വേലിക്കെട്ടുകൾക്ക് വെളിയിലേക്ക് വ്യാപിച്ചിരുന്നു. വർഗ്ഗീയ ചിന്തകളെ അദ്ദേഹം എതിർത്തിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷനോടൊപ്പം തുല്യഅവസരങ്ങൾ ലഭ്യമാകണം എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അവിവാഹിതരും ബൈബിൾപരിഭാഷകരുമായ രണ്ടുവനിതകൾ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ലൊറെറ്റാ ആന്റേഴ്സൻ, ഡോറിസ് കോക്സ് എന്നീ വനിതകൾ

ടൗൺസെന്റിന്റെ സഹിഷ്ണുത ജാതിമത വേലിക്കെട്ടുകൾക്ക് വെളിയിലേക്ക് വ്യാപിച്ചിരുന്നു. വർഗ്ഗീയ ചിന്തകളെ അദ്ദേഹം എതിർത്തിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും തുല്യ അവസരങ്ങൾ ലഭ്യമാകണം എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അവിവാഹിതരായ രണ്ട് ബൈബിൾപരിഭാഷകരായ വനിതകൾ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

1950 ൽ പെറുവിൽ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി. ഷാപ്രാസ് എന്ന നരഭോജികളായ പെറുവിലെ ആദിവാസികളുടെ ഇടയിൽ ദൈവം വലിയ അത്ഭുതം ചെയ്തു. അവരുടെ തലവൻ 'താരിരി' ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കിത്തീർന്നു. മാത്രമല്ല, ആ ഭാഷയിലേക്ക് ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഈ രണ്ട് മിഷനറിവനിതമാരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെ 'സഹോദരൻ' എന്നു വിളിച്ച ഈ നിരൂപദ്രവകാരികളായ പെൺകുട്ടികളുടെ മുമ്പിൽ ഈ കൃപ സിദ്ധനായ ഗോത്രത്തലവൻ മുട്ടുമടക്കുകയായിരുന്നു. പല മിഷനറിപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ തുടക്കക്കാരെയുംപോലെ ടൗൺസെന്റ് അധികാരമേറിയുള്ള ഒരു നേതാവായിരുന്നില്ല. എല്ലാ നിയന്ത്രണവും ഒരു വ്യക്തിയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത് അപകടകരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഏതൊരു നേതാവും അധികാരംകൊണ്ടല്ല സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രേരണാശക്തി കൊണ്ടും വ്യക്തിപ്രഭാവം കൊണ്ടും ആയിരിക്കണം തന്റെ നയങ്ങൾ പ്രാവൃത്തികമാക്കേണ്ടത് എന്നും ടൗൺസെന്റ് പറയുമായിരുന്നു. സ്വയം പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഈ വ്യവസ്ഥിതിമൂലം നൂതനമായ പല പദ്ധതികളും നടപ്പാക്കാൻ അദ്ദേഹം വളരെ

ബുദ്ധിമുട്ടി എന്നതു മറ്റൊരു കാര്യം! തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെക്കാൾ ടൗൺസെന്റ് ഒരു പത്തു വർഷം എങ്കിലും മുമ്പിലായിരുന്നു എന്നതായിരുന്നു സത്യം!.

ആദ്യഭാര്യയുടെ വിയോഗത്തിനുശേഷം എലേൻ മിൽക്കേ എന്ന് പേരുള്ള ചിക്കാഗോക്കാരിയായ അദ്ധ്യാപികയെ ടൗൺസെന്റ് വിവാഹം കഴിച്ചു. ഈ ദമ്പതിമാർ പതിനേഴുവർഷം പെറുവിൽ മിഷനറിമാരായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. നാലുകുഞ്ഞുങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടായി. പെറുവിൽ നിന്നും ബൈബിൾ പരിഭാഷയ്ക്കായി അവർ കൊളംബിയായിലേക്ക് പോയി. ലോകമെമ്പാടും പ്രഗത്ഭനായ ഒരു മിഷനറി തന്ത്രജ്ഞനായി അറിയപ്പെട്ടു എങ്കിലും പ്രാഥമികമായി താൻ ഒരു ബൈബിൾ പരിഭാഷകൻ ആണെന്ന് ടൗൺസെന്റ് കരുതി. ബൈബിൾ പരിഭാഷയ്ക്കുള്ള അടുത്ത ഭാഷ ഏതാണ് എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തരഅന്വേഷണം! അമ്പതുവർഷത്തെ മിഷനറിവേലയ്ക്കു ശേഷം വിശ്രമജീവിതത്തിന് ഒരുങ്ങാതെ എലീനോടൊപ്പം സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലേക്ക് പോകാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായി. എഴുപത്തിരണ്ട് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മോസ്കോയിലെ റെഡ്സ്ക്വയറിൽ ഒരു ഹോട്ടൽ മുറിയിൽ ദിവസവും പല മണിക്കൂറുകൾ റഷ്യൻഭാഷ പഠിക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ച ടൗൺസെന്റ് ശുശ്രൂഷയിൽനിന്ന് വിരമിച്ചതേയില്ല.

ദൈവവചനമായ ബൈബിളിനെപ്പറ്റിയുള്ള അതിശ്രേഷ്ഠമായ വീക്ഷണമായിരുന്നു ജീവിതത്തിലുടനീളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാലകശക്തി: 'മാതൃഭാഷയിലുള്ള ബൈബിളാണ് ഏറ്റവും വലിയ മിഷനറി' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. അതിനുള്ള കാരണവും ടൗൺസെന്റ് ഇങ്ങനെ വിശദീകരിച്ചു "ഈ മിഷനറി ഒരിക്കലും അവധിയിൽ സ്വദേശത്തേക്ക് പോകയില്ല. ഒരിക്കലും ഒരു വിദേശിയായി കരുതപ്പെ

ടുകയുമില്ല!"

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ മിഷനറിമാരുടെ പട്ടികയിൽ വിലയും കാര്യവും ടൗൺസെന്റിന്റെ നാമം ഉൾപ്പെടുത്താതെ വയ്യ. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിലയുംകേരി, ഹഡ്സൺ ടെയ്ലർ തുടങ്ങിയ മഹാത്മാരുടെ നിരയിൽ ടൗൺസെന്റിനെ കാണുന്നതും അധികമാകില്ല. 1982 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ 86-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉറ്റസഹപ്രവർത്തകനായ ബെർത്തിമേയ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ സ്മരണീയമാണ്:

"രണ്ട് എൻജിനുകളുള്ള ഒരു വിമാനത്തിന്റെ ഒരഞ്ചിൻ തകരാറിലായ

പ്രതീതിയാണ് എനിക്ക്. ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുക എന്നുള്ളത് ഇപ്പോഴത്തെ അടിയന്തിര ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ബൈബിൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത 3000 ഭാഷകൾ ഇനിയും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു! ഇതാണ് നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള വെല്ലുവിളി; ഇതാണ് നമ്മുടെ നിയോഗം."

സകല ജാതികളോടും സുവിശേഷം അറിയിക്കാനുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അന്ത്യനിയോഗം സഫലമാകണമെങ്കിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷകളിലൂടെ സുവിശേഷഭാഷങ്ങൾ എങ്കിലും ലഭ്യമാകണം. അതിനായി ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ, ചെലവിടാൻ, അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകുവാൻ നമുക്കും കഴിയില്ലേ?.

മാനവവായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

‘പിൻ’ബലം

പോസ്റ്റൽ ഇൻഡക്സ് നമ്പറിന്റെ ചുരുക്കരൂപമാണ് പിൻ. മേൽവിലാസത്തിൽ എപ്പോഴും പിൻകോഡ് ചേർക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇൻഡ്യയിലെ തപാൽ വിതരണമുള്ള ഓരോ പോസ്റ്റാഫീസിനും ആറക്കമുള്ള പിൻകോഡ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ആറക്കങ്ങളിൽ ആദ്യമുന്നക്കങ്ങൾ കണ്ടാൽ പ്രസ്തുത പിൻ ഏത് സംസ്ഥാനത്തെ ഏത് ജില്ലയിലെ പോസ്റ്റാഫീസിന്റേതാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ ശാസ്ത്രീയമായാണ് നമ്പറിംഗ് നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. പിൻകോഡിന്റെ ആദ്യത്തെ അക്കം, ഇന്ത്യയെ എട്ട് ഭൂവിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നിനെ കാണിക്കുന്നു. 6 എന്ന അക്കം കേരളത്തിനും തമിഴ്നാടിനുമാണ്. പിൻകോഡിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ട് അക്കങ്ങളായ 67 ഉത്തരകേരളത്തിനും 68 മദ്ധ്യകേരളത്തിനും, 69 ദക്ഷിണകേരളത്തിനുമാണ്. 670 കണ്ണൂർ സോർട്ടിംഗ് ജില്ലയ്ക്കാണ്; 680 തൃശ്ശൂരിനും, 686 കോട്ടയം സോർട്ടിംഗ് ജില്ലയ്ക്കുമുള്ളതാണ്. ഇതിനോട് തുടർന്നുള്ള മുന്നക്കങ്ങൾകൂടി ചേർന്നാൽ അതാത് ജില്ലകളിലെ പോസ്റ്റാഫീസ് നമ്പറുകളായി.

‘ജീവമൊഴികൾ’ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് കോട്ടയം ജില്ലയിലെ കുമാരനല്ലൂരിൽ നിന്നാണ്; പിൻ 686 016. ഇന്ത്യയിൽ ഒന്നരലക്ഷത്തിലേറെ പോസ്റ്റാഫീസുകളാണുള്ളത്. ഒരേ പേരിൽ ഒന്നിലേറെ പോസ്റ്റാഫീസുകളുള്ളപ്പോൾ അവയെ തിരിച്ചറിയാൻ പിൻകോഡ് വേണം. കേരളത്തിൽ കുമാരനല്ലൂർ എന്ന പേരിൽ മൂന്ന് പോസ്റ്റാഫീസുകൾ കൂടിയുണ്ട്. തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ കുമാരനല്ലൂർ (680 590) കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ കുമാരനല്ലൂർ (679 552). ‘ജീവമൊഴികൾ’ മാസികയ്ക്ക് കത്തഴുതുമ്പോൾ 686 016 എന്ന പിൻകോഡ് കുമാരനല്ലൂരിനൊപ്പം എഴുതണം. മേൽവിലാസം ഏത് ഭാഷയിൽ എഴുതിയാലും 686 016 എന്ന പിൻകോഡ് എഴുതി ഇന്ത്യയിൽ എവിടെ പോസ്റ്റു ചെയ്താലും കത്ത് കോട്ടയത്തുള്ള കുമാരനല്ലൂർ എത്തും; അതാണ് ‘പിൻ’ബലം. ഇനിമുതൽ മേൽവിലാസം എഴുതുമ്പോൾ പിൻകോഡ് ചേർക്കാൻ മറക്കരുത്. കൂടുതൽ അറിയാൻ www.indiapost.gov.in എന്ന സൈറ്റിൽ നോക്കുക.

വചനം

താഴ്മയിലെ തേജസ്-II

കഷ്ടതയുടെ കാൽച്ചുവടുകളെ അനുഗമിക്കുക

ലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടു ശക്തികൾ മാത്രമാണ് പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്ന് സാത്താന്റെ അഥവാ ലുസിഫറിന്റെ ആത്മാവ്; ലോകത്തിലായാലും ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിലായാലും സ്വയം ഉയർത്തുവാനാണ് ഇത് മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവുകൾ, മനുഷ്യരെ തങ്ങളുടെ യജമാനന്റെ വഴിയിലൂടെ താഴ്മയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. നിലത്തുവീണ ഗോതമ്പു മണിപോലെ യേശു താഴേക്കിറങ്ങി. അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യന്മാരെയെല്ലാം ഈ പ്രത്യേക സ്വഭാവ വിശേഷത്താൽ നിസ്സംശയം തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും.

യേശുവിന്റെ താഴ്മയുടെ മഹത്വം ഏറ്റവുമധികം തിളങ്ങിക്കാണുന്നത് അവിടുത്തെ മരണത്തിലാണ്. യേശുവിനുണ്ടായതുപോലെ ഇത്രയും അന്യായമായ ഒരു വിചാരണ ഒരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഉപദ്രവം, നിന്ദ, അനീതി, അവഹേളനം, പരിഹാസം എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം അവിടുന്ന് നിശ്ശബ്ദം കീഴടങ്ങി. അവിടുന്ന് തന്റെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ ശാപം വർഷിക്കുകയോ, പ്രതികാരഭീഷണിമുഴക്കുകയോ, ദൈവദൂതന്മാരുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ല. ദൈവപുത്രൻ എന്ന നിലയിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അവകാശങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടെന്നു വച്ചു.

‘ചുരുട്ടിയ മുഷ്ടി’ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു യോജിച്ച ഒരു ചിഹ്നമാണ്. ജൂലൈ 2007

സ്വന്ത അവകാശങ്ങൾ, അധികാരങ്ങൾ, ഉടമസ്ഥത എന്നിവ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ പിടിച്ചുകൊള്ളുവാനും, ആക്രമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ തിരിച്ചാക്രമിക്കുവാനും ഉള്ള ഒരുവന്റെ ആഗ്രഹത്തെയാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

യേശുവാകട്ടെ, നേരെമറിച്ച് കാൽവരിയിൽ ആണികൾ അടിക്കപ്പെടുന്നതിനായി കൈകൾ തുറന്നുകൊടുത്തു. അവിടുന്ന് എപ്പോഴും എല്ലാം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവിടുത്തെ കൈകൾ എപ്പോഴും തുറന്നനിലയിലായിരുന്നു. അവസാനമായി അവിടുന്ന് തന്റെ സ്വന്തജീവനെയും നൽകി. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ താഴ്മ. മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യവും ഇതുതന്നെയാണ്.

യേശുവിന്റെ മഹത്വം പ്രസരിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പരാതികൂടാതെ അന്യായം സഹിക്കുവാനാണ്.

വേദപുസ്തകം പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ ശരിയായതു ചെയ്തതിനു ശേഷം അർഹിക്കാത്ത രീതിയിൽ ക്ലേശം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അതു ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യവും പ്രസാദകരവും ആയിരിക്കും. ഇതിനായിട്ടാണല്ലോ നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതു നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. ക്രിസ്തു കഷ്ടതയനുഭവിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾ തന്റെ കാൽച്ചുവടുകൾ

പിൻഗമിക്കുവാനായി തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തം അവിടുന്ന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പരിഹാസവും നിന്ദയും അനുഭവിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പ്രതികാരഭീഷണിയൊന്നും മുഴക്കിയില്ല. എന്നാൽ എല്ലാം ന്യായമായി വിധിക്കുന്നവന്റെ കൈയിൽ തന്നെത്തന്നെയും എല്ലാറ്റിനെയും അവിടുന്ന് സമർപ്പിച്ചു.” (1 പത്രോ. 2:20, 23,)

യേശുവിന്റെ താഴ്മ മറ്റാരെയും വിധിക്കുവാൻതന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. ദൈവമാത്രമാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും വിധികർത്താവ്, വിധിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ഒരുവെടുമ്പോൾ, ദൈവത്തിനുമാത്രം അവകാശമുള്ള സ്ഥാനത്തേയ്ക്കാണ് അവൻ തന്നെത്തന്നെ ഉയർത്തുന്നത്. ഭൂമിയിലെ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ “ഞാൻ ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല” എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. (യോഹ. 8:15). അവിടുന്ന് ന്യായവിധിയെല്ലാം തന്റെ പിതാവിന്റെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇവിടെയും അവിടുത്തെ താഴ്മയുടെ മഹത്വമാണ് നാം കാണുന്നത്.

തന്റെ പിതാവ് തനിക്കായി ക്രമീകരിച്ചിരുന്ന നിന്ദയായ മരണത്തിനും യേശു സ്വമേധയാ കീഴ്പ്പെട്ടു. തന്റെ ക്രൂശമരണം ആസൂത്രണം ചെയ്തുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്ത മാനുഷികഉപകരണങ്ങൾക്കുപിന്നിൽ യേശു തന്റെ പിതാവിന്റെ കരം കണ്ടെത്തുകയും ‘പിതാവു നൽകിയ’ പാനപാത്രം മനസ്സോടെ കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. (യോഹ. 18:11).

“മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ, അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു.” (ഫിലി. 2:8).

ഇതാണ് ദൈവവചനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന യഥാർത്ഥയേശുവിന്റെ ജീവിതം. ഇക്കാലത്തെ സുവിശേഷകന്മാരെപ്പോലെ, ഒരു പ്രസിദ്ധവ്യക്തിയോ, സിനിമാതാരമോ എന്ന മട്ടിൽ തനിക്ക് ബഹുമതിയൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. നേരേമ ജൂലൈ 2007

‘ചുരുട്ടിയ മുഷ്ടി’ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു യോജിച്ച ഒരു ചിഹ്നമാണ്. സ്വന്ത അവകാശങ്ങൾ, അധികാരങ്ങൾ, ഉടമസ്ഥത എന്നിവ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ പിടിച്ചുകൊള്ളുവാനും, ആക്രമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ തിരിച്ചാക്രമിക്കുവാനും ഉള്ള ഒരുവന്റെ ആഗ്രഹത്തെയാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. യേശുവാകട്ടെ, നേരെമറിച്ച് കാൽവരിയിൽ ആണികൾ അടിക്കപ്പെടുന്നതിനായി കൈകൾ തുറന്നുകൊടുത്തു. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ താഴ്മ.

റിച്ച്, അവിടുന്ന് മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിതനും പരിത്യക്തനും ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ ലോകം യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊണ്ട് ഒഴിവാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇന്നത്തെ ലോകവും വ്യത്യസ്തമല്ല. ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനുമീതേയല്ല. ജനസമ്മതിയും ലോകത്തിന്റെ ബഹുമതിയും നേടുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയത യഥാർത്ഥവിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു വ്യാജനുകരണമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള ജീവിതം വെളിവാക്കുന്ന ഒരു വസ്തുത “മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതമായതു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അറപ്പത്രേ.” എന്നാണ് (ലൂക്കോ. 16:15).

യേശു പറഞ്ഞു “ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ....എന്നിൽനിന്നു പഠിപ്പിൻ” (മത്താ. 11:29). യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് തന്നിൽ നിന്നു പഠിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരേ ഒരു കാര്യം ഇതായിരുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് നാമും അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും പഠിക്കേണ്ടത്. (അവസാനിച്ചു) ●

കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ

ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് ‘കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ’ എന്ന മുന്നറിയിപ്പ് യേശുക്രിസ്തു നൽകുന്നു. ഇതു കേവലം യാദൃച്ഛികമാണോ? അല്ല; ഈ അന്ത്യകാലത്ത് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണിത്.

ഫലമാണ് കള്ളപ്രവാചകന്മാരേയും അല്ലാത്തവരേയും തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഉരക്കല്ലെന്ന് യേശു വ്യക്തമാക്കി. കള്ള പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പിനോടു ചേർത്തു നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയവഴിയെക്കുറിച്ചും വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ടാണ് യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ ഭാഗം നമുക്കു വിശദമായി ചിന്തിക്കാം:

“ഇടുക്കുവാതിലിലൂടെ അകത്തു കടപ്പിൻ. നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും അതിൽക്കൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. ജീവങ്കലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കവുമുള്ളത്. അതുകണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രേ.

കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ ജൂലൈ 2007

വേഷം പുണ്ട് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചു കീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ തിരിച്ചറിയാം. മുളളുകളിൽനിന്നു മുതിരിപ്പഴവും ഞെരിഞ്ഞിലു കളിൽനിന്ന് അത്തിപ്പഴവും പരിക്കുമാറുണ്ടോ? നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു. ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിന് ആകാത്ത ഫലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിന് നല്ല ഫലവും കായ്പ്പാൻ കഴികയില്ല. നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും” (മത്തായി 7:13-20).

മത്തായി 7-ലെ 13 മുതൽ 27 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ സമാപനഭാഗമാണ്. ഈ അവസാനഭാഗത്ത് താൻ അതേവരെ പഠിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് സമുചിതമായ ഒരു ഉപസംഹാരമാണ് കർത്താവു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മൂന്നു ചിത്രങ്ങൾ അഥവാ മൂന്നു താരതമ്യങ്ങൾ നമുക്ക് ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയും. ഒന്നാമത്തേതു രണ്ടു വാതിലുകൾ തമ്മിലും രണ്ടു വഴികൾ തമ്മിലും ഉള്ള താരതമ്യമാണ്. വീതിയുള്ള ഒരു വാതിലും

കുറെ പേരെക്കൂടി ക്രിസ്തീയമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനായി നാം ഈ ഇടുങ്ങിയവഴിയെ അൽപം കൂടി വിശാലമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചെന്നുവരാം. ഇന്ന് ഒട്ടധികം സുവിശേഷപ്രവർത്തകരും ഇപ്രകാരമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

തുടർച്ചയായി വിശാലമായ ഒരു വഴിയും ഒരു ഭാഗത്ത്. ഇടുങ്ങിയ ഒരു വാതിലും ഞെരുക്കമുള്ള ഒരു വഴിയും മറുഭാഗത്ത്. ഇവയിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന രണ്ടു വ്യത്യസ്തസമൂഹങ്ങളുടെ ചിത്രമാണ് ഒന്നാമത്തേ ചിത്രം. രണ്ടാമത്തേത് നല്ല വൃക്ഷവും ചീത്ത വൃക്ഷവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യമാണ്. മൂന്നാമത്തേതു പാറമേൽ വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനും മണലിന്മേൽ പണിയുന്നവനും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യമാണ്. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ വിവരിച്ച ജീവിത പ്രമാണങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഒന്നിനൊന്നെതിരായ ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു കൂട്ടം ആളുകളെ നമുക്കു ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയും. ഇനി ഇവയിൽ ഓരോന്നിനെപ്പറ്റിയും വിശദമായി നമുക്കു ചിന്തിക്കാം.

13,14 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്ന രണ്ടു വാതിലുകളും രണ്ടു വഴികളും നോക്കുക. ആദ്യത്തേത് വീതിയുള്ള ഒരു വാതിലും അതിനോടു ചേർന്ന വിശാലമായ വഴിയുമാണ്. ഇവ ജൂലൈ 2007

നമ്മെ നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന വാതിലും വഴിയും തന്നെ. വളരെ എളുപ്പമായും സുഖകരമായും തോന്നുന്ന ഈ വാതിലിൽക്കൂടി കടന്ന് വിശാലമായ ഈ വഴിയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവർ അസംഖ്യം പേരാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സുഖകരമായ ഈ വഴിയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ച് ഒടുവിൽ നിത്യ നാശത്തിൽച്ചെന്നു ചേരുന്നു. എന്നാൽ ജീവനിലേക്കു നയിക്കുന്ന വാതിലാകട്ടെ, ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കവുമുള്ളതാണ്. ചുരുക്കം പേർ മാത്രമേ അതുകണ്ടെത്തുന്നുള്ളൂ. എന്താണിതിനർത്ഥം? കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ഈ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലൂടെ നമുക്കു കാണിച്ചു തരുന്ന ജീവിതമാർഗ്ഗത്തെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ വിജയം നാം കണക്കാക്കേണ്ടത് സംഖ്യയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. ആവിധത്തിൽ കണക്കാക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം കുറെ പേരെക്കൂടി ഈ വഴിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കു

വാനായി നാം അതിനെ അൽപം കൂടി വിശാലമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുവന്നുവരാം. ഇന്ന് ഒട്ടധികം സുവിശേഷപ്രവർത്തകരും ഇപ്രകാരമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ആളുകളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. നേരേമറിച്ച് “നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുക മാത്രം ചെയ്തുകൊടുത്താലേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വരേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മാത്രം മതി; നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന് അവകാശികളായിത്തീരും.” എന്നാണു അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മത്തായി 28:18-20 വാക്യങ്ങളിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ അന്ത്യശാസനത്തിൽ - “ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട് .....സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ” - എന്നാണ് കർത്താവു കൽപിച്ചിട്ടുള്ളത്. മർക്കോസ് 16:15 ൽ “നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിലൊക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ” എന്നു കർത്താവു കൽപിച്ചതായി നാം വായിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്താണ്? മറ്റൊന്നുമല്ല, സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കുക എന്നതാണ് ആ ലക്ഷ്യം എന്ന സത്യം ഇക്കൂട്ടർ മറന്നു കളയുന്നു.

ശിഷ്യത്വത്തിലേക്കുള്ള വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി തെരയുമാകുമുള്ളതാണ്. കാരണം, ലൂക്കോസ് 14:26 ൽ “എന്റെ അടുക്കൽ വരികയും അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരികളെയും സ്വന്ത ജീവനെയും കൂടി പകയ്ക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല” എന്നു കർത്താവു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സകല മാനുഷികബന്ധങ്ങളെയും പകയ്ക്കുന്നവനു മാത്രമേ അവിടുത്തെ ശിഷ്യനാകുവാൻ കഴിയൂ. തുടർന്ന് 27-ാം വാക്യത്തിൽ “തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തു

കൊണ്ടു എന്റെ പിന്നാലെ വരാത്തവനും എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല.” എന്നും 33-ാം വാക്യത്തിൽ “നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല എങ്കിൽ അവനു എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല” എന്നും കർത്താവു പഠിപ്പിക്കുന്നു. തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ച്, സകലത്തെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിനായി ജീവിക്കാത്തവൻ - തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെമേൽ കർത്താവിന്റെ സർവാധിപത്യം അംഗീകരിക്കാത്തവൻ - ഒരിക്കലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീരുവാൻ സാധ്യമല്ല.

കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ധനികനായ യുവാവിനെ നാം ഓർക്കുമല്ലോ. നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റു ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുത്ത ശേഷം വന്ന് എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നാണ് കർത്താവ് അയാളോടു പറഞ്ഞത്. എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ. എല്ലാം സ്നേഹബന്ധങ്ങളെയും ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ത്യജിക്കുവാൻ, സകല സമ്പത്തിനെയും കർത്താവിനു അടിയറവയ്ക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളവനു മാത്രമേ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യനാകുവാൻ സാധിക്കൂ. ഈ ഇടുക്കമുള്ള വഴിയിൽക്കൂടെയാണോ നാം സഞ്ചരിക്കുന്നത്? അതോ സുഗമമായ ഒരു തരം വിശ്വാസമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയോ? “കർത്താവേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വരണമേ” എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന വിശാലമാർഗ്ഗമാണോ നാം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്? എങ്കിൽ അതു നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന വഴിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലേക്കു ഇപ്പോൾ തന്നെ മടങ്ങിവരുവാൻ നമുക്കു തീരുമാനിക്കാം.

ഈ രണ്ടു വഴികളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചശേഷം കള്ളപ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി

കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നമുക്കു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും. എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവോ സ്വഭാവമോ അവരിൽ കാണുകയില്ല. അവരുടെ ഉപദേശം ശരിയായിരിക്കാം. തികച്ചും ശരിയായ ഉപദേശമാകുന്ന ആട്ടിൻതോൽ കണ്ടു നാം വഞ്ചിതരാകരുത്. അകമേ അവർ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കളായിരിക്കും. ആന്തരികസ്വഭാവം കൊണ്ടാണു അവരെ നാം വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

യാണ് പറയുന്നത്. ഈ പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ഇടുക്കമുള്ള വഴിയെ വിശാലമാക്കിത്തീർക്കുന്ന കള്ളപ്രവാചകന്മാർ എന്നാണ്. കൂടുതൽ ആളുകളെ ഈ വഴിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇവർ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരം കള്ള പ്രവാചകന്മാരാൽ ധാരാളം പേർ വഞ്ചിതരായിത്തീരുന്നു കള്ളപ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ പരാമർശം 16, 20 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ കർത്താവു ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. നല്ല വ്യക്ഷത്തിനു മാത്രമേ നല്ല ഫലം കായ്പാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ചീത്ത വ്യക്ഷം ചീത്ത ഫലം മാത്രമേ തരൂ. ആദാമിൽനിന്നു നമുക്കു പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്വഭാവം ഒരു ചീത്ത വ്യക്ഷമാണ്. ആ ചീത്ത വ്യക്ഷത്തിന് ഒരിക്കലും നല്ല ഫലം കായ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പലരെയും നാം കാണുന്നുണ്ട്. അക്രൈസ്തവർ പോലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹനീയവും ദിവ്യവുമായ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അതു പ്രാവൃത്തി

കരാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇത് ചില നല്ല ഫലങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു ചീത്ത വ്യക്ഷത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. വഞ്ചനാത്മകമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണിത്. നേരേമറിച്ച് യഥാർത്ഥമായിത്തന്നെ നല്ല ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സ്വഭാവം തന്നെ ക്രിസ്തുവിൽ വെളിപ്പെട്ട ദിവ്യസ്വഭാവമായി മാറിയേ മതിയാവൂ. ഇത്തരമൊരു ജീവിതപരിവർത്തനം നമുക്കു കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള പുരുഷനനം പ്രാപിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി മാത്രമേ നമ്മുടെ ആദാമ്യ സ്വഭാവം മരിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവവും നമ്മിൽ ഉരുവാകുകയും ചെയ്കയുള്ളൂ.

ഒരു ധനികനായ പ്രമാണി വന്ന് യേശുവിനെ ‘നല്ല ഗുരോ’ എന്നു സംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ കർത്താവ് അയാളോട് “എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്ത്? ദൈവം ഒരുവനല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരുമില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം മാത്രമാണ് നല്ലത്. അതാണ് നല്ല വ്യക്ഷം. അതു നമ്മിൽ വളർന്നുവന്നാൽ അപ്പോൾ നമുക്ക് ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കും.

കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നമുക്കു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും. എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവോ സ്വഭാവമോ അവരിൽ കാണുകയില്ല. അവരുടെ ഉപദേശം ശരിയായിരിക്കാം. തികച്ചും ശരിയായ ഉപദേശമാകുന്ന ആട്ടിൻതോൽ കണ്ടു നാം വഞ്ചിതരാകരുത്. അകമേ അവർ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കളായിരിക്കും. ആന്തരികസ്വഭാവം കൊണ്ടാണു അവരെ നാം വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ധനികനായ യുവാവ് ഒരു

ആത്മാവിന്റെ വിവിധ വരങ്ങൾ ലഭിച്ചവരെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ഒട്ടനേകം ആളുകളെപ്പറ്റി കർത്താവു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവരിലൂടെ വ്യാപരിച്ചിരുന്നത് രോഗശാന്തി, പ്രവാചനം, വീര്യപ്രവൃത്തികൾ എന്നിവ പോലുള്ള യഥാർത്ഥവരങ്ങൾ തന്നെ. എങ്കിലും അന്ത്യനാളിൽ യേശു അവരോട് “ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ” എന്നാണു പറയുന്നത്.

കള്ളപ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാളുടെ സമ്പത്തു മുഴുവൻ വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുവാൻ ആ പ്രവാചകൻ പറയുമായിരുന്നില്ല. കള്ളപ്രവാചകൻ അയാളെ നേരേ തന്നെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അയാളുടെ പക്കൽനിന്ന് അപ്പോഴപ്പോൾ പാതിതോഷികങ്ങളോ സംഭാവനകളോ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈ വിധത്തിലുള്ള വഞ്ചനയാണ് ഇന്നു സുവിശേഷവിഹിതഗോളത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നേരേമറിച്ച് മത്തായി 5,6,7 എന്നീ അധ്യായങ്ങളിലുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ നാം പ്രാവൃത്തികമാക്കുന്നപക്ഷം റോമർ 6:23 - ൽ പറയുന്നതുപോലെ നാം പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിനു ദാസന്മാരായിത്തീരും. അതിന്റെ ഫലം വിശുദ്ധീകരണവും അന്തം നിത്യജീവനുമാണ്. കള്ളപ്രവാചകന്മാരാൽ വഞ്ചിതരാകാതെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലൂടെത്തന്നെ നമുക്കു മുമ്പോട്ടു പോകാം.

“എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത്. കർത്താവേ, കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും. അന്നു ഞാൻ അവരോട് ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ എന്നു തീർത്തു പറയും. ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു, നദികൾ പൊങ്ങി, കാറ്റ് അടിച്ചു, ആ വീടിന്മേൽ അലച്ചു; അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല. എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണലിന്മേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു, നദികൾ പൊങ്ങി, കാറ്റു അടിച്ചു, ആ വീടിന്മേൽ അലച്ചു. അതു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച വലിയതായിരുന്നു” (മത്തായി 7:21-27).

ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ സമാപനഭാഗത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയാണ് ഈ വാക്യങ്ങൾ. രണ്ടു വാതിലുകളെയും രണ്ടു വഴികളെയുംപറ്റി നാം മനസ്സിലാക്കി. ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയ വാതിലിലൂടെയും ഞെരുക്കമുള്ള വഴിയിലൂടെയുമാണ് നാം പോകേണ്ടതെന്നും നാം കണ്ടു. അതുകൂടാതെ നല്ലതും തീയതുമായ ഫലങ്ങൾ കായ്ക്കുന്ന രണ്ടുതരം വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള യഥാർത്ഥവും അടിസ്ഥാനപരവുമായ വ്യത്യാസവും നാം മനസ്സിലാക്കി. ദൈവം തന്റെ പരിശു

ദ്ധാത്മാവു മുമ്പേ നമ്മിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ദിവ്യസ്വഭാവമാണ് നല്ല വ്യക്തി. അതിന്റെ ഫലം വിശുദ്ധീകരണവും അന്തം നിത്യജീവനുമാണെന്നും അവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അതിനുശേഷമുള്ള ഏഴു വാക്യങ്ങളാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ അനുസരണത്തെപ്പറ്റിയാണ് കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വാക്യം 21 നോക്കുക. “എന്നോട്...കടക്കുന്നത്” കർത്താവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന സംശയത്തിന് ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം വ്യക്തമാണ്. യേശുവിനെ ‘കർത്താവേ, കർത്താവേ,’ എന്നു വിളിക്കുന്നതല്ല സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ നമ്മെ അർഹരാക്കുന്നത്. ‘കർത്താവേ, കർത്താവേ’ എന്ന സംബോധന ശരിയായ ഉപദേശത്തെ കുറിക്കുന്നു എന്നുപറയാം. ഉപദേശമല്ല, അനുസരണമാണ് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കാം. “പക്ഷേ, രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വിശ്വാസമാണെന്നല്ലോ ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്” എന്ന്. ശരി തന്നെ. വിശ്വാസത്താലാണു നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ജീവനുള്ള ഒരു വിശ്വാസമേ നമുക്കു രക്ഷ നൽകുകയുള്ളൂ. നിർജീവമായ അഥവാ ചത്ത വിശ്വാസം ഒരു നാളും രക്ഷയ്ക്കു ആധാരമാവുകയില്ല. അതു പൂർണ്ണമായും ഫലശൂന്യമാണ്. ഈ രണ്ടുതരം വിശ്വാസങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം വ്യക്തമാക്കുവാൻ യാക്കോബ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ ഉറു ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത് നാം കാണുന്നുണ്ട്.

ഈ കാര്യം മത്തായി 7:21 ൽ കർത്താവ് ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത അനുസരണം തന്നെയാണ്. “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ

ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ” മാത്രമേ ആ യോഗ്യത സിദ്ധിക്കുന്നുള്ളൂ. പിന്നീടുള്ള രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ ആത്മാവിന്റെ വിവിധവരങ്ങൾ ലഭിച്ചവരെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ഒട്ടനേകം ആളുകളെപ്പറ്റി കർത്താവു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവരിലൂടെ വ്യാപരിച്ചിരുന്നത് രോഗശാന്തി, പ്രവാചനം, വീര്യപ്രവൃത്തികൾ എന്നിവപോലുള്ള യഥാർത്ഥവരങ്ങൾ തന്നെ. “നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിച്ചു. ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കി, വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു” എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. യേശു തിരിഞ്ഞു അവരോട്, “ഇല്ല, നിങ്ങൾ കള്ളമാണു പറയുന്നത്; ഇതൊന്നും നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല” എന്നു പറയുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലതന്നെ. അതിനാൽ അവർ ഇവയെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കർത്താവു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇന്നു നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അയാളൊരു കള്ളപ്രവാചകനാണെന്നു നാം സംശയിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. എങ്കിലും ഒരാൾ, അല്ല, അനേകമനേകമാളുകൾ ഇവയെല്ലാം ചെയ്തവരായിട്ടും അന്ത്യനാളിൽ യേശു അവരോട് “ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ” എന്നാണു പറയുന്നത്. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല; അവർ അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്, പാപം ചെയ്കയും പാപത്തിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് എന്നതുതന്നെ. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ശുദ്ധമാണ്. ആത്മാവിന്റെ വരങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാം ശരി തന്നെ. എങ്കിലും അവർ പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരാണ്. “ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല; എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ” എന്നാണ് കർത്താവ് അവരോടു പറയുന്നത്. (തുടരും)

മാത്സര്യത്തിന്റെ ആത്മാവ്

സാക് പുനൻ

ഭർത്താവിനും ഭാര്യയ്ക്കും ഇടയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഭർത്താവാണ് തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി ഭാര്യയോട് 'ഞാൻ ഖേദിക്കുന്നു എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം!' എന്ന് പറയേണ്ടത്. താങ്കൾക്ക് അങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ശിരസ്സായിരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു യോഗ്യതയില്ല. ഒരുപക്ഷേ വീട്ടിൽ നിങ്ങൾ സർവ്വാധികാരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ യേശുവിനെപ്പോലെ തലയായിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം താങ്കൾ തരിമ്പും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.

ഒരുപക്ഷേ താങ്കൾ പറയുമായിരിക്കും "എല്ലാം അവളുടെ കുഴപ്പമാണ്". ശരി, അങ്ങനെയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ യേശുവും പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു? "എല്ലാം ജനങ്ങളുടെ പാപമാണ്" എന്ന് പറഞ്ഞ് അവിടുന്ന് നിത്യകാലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുന്നേനോ. എന്നാൽ യേശു ലോകത്തെ പഴിപറഞ്ഞ് പരിഹാരത്തിനു മുൻകൈയെടുക്കാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. പകരം അവിടുന്ന് തന്നത്താൻ താഴ്ത്തി ഭൂമിയിൽ വന്ന് ആളുകളുടെ തെറ്റിനു പരിഹാരം വരുത്തി. ഇതേ അധികാരമാണ് (താഴ്മയാണ്) ഭർത്താവും ഇന്നുതന്റെ കുടുംബത്തിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്. കാരണം, അവനും യേശുവിനെപ്പോലെ ശിരസ്സായിരിക്കുവാനാണല്ലോ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഭാര്യ 'ബലഹീനപാത്ര'മാണെന്നും ജൂലൈ 2007

ഭർത്താവാണു പുരുഷത്വം കാണിക്കേണ്ടതെന്നും ദൈവവചനം പറയുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭാര്യ കോപിച്ചേക്കാം. മുറിപ്പെട്ടേക്കാം. പക്ഷേ, ഭർത്താവായ താങ്കൾ അങ്ങനെ ആയിരിക്കാൻ പാടില്ല. നിങ്ങളും ഭാര്യയെപ്പോലെ പെരുമാറിയാൽ നിങ്ങളും 'ബലഹീനപാത്ര'മാണ്; ബലമുള്ളപാത്രമല്ല. ഭാര്യ കോപിച്ചാലും നിങ്ങൾ കോപിക്കാതെയിരിക്കുന്നതാണു ബലം. പുരുഷത്വം. ഭാര്യയെപ്പോലെ പൊട്ടിത്തെറിക്കാതെ പുരുഷത്വം തെളിയിച്ചു കാട്ടുവാനാണ് നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഹാ! എത്ര വലിയ സാധ്യത!

7. ഭർത്താവ് "ഇടയനായി" പരിചരിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യ അടങ്ങി ജീവിക്കുന്ന "ആടിനെപ്പോലെ" ഇരിക്കണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഭാര്യ ഭർത്താവിനോടൊപ്പം ഒരേ ശരീരമായി ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിവർത്തിക്കും.

സഭ ക്രിസ്തുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭാര്യയും സ്വന്തഭർത്താവിന് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നു വചനം പറയുന്നു. "നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തു കൊള്ളൂ" എന്ന് യേശു പറയുന്നു (യോഹ. 14:15). ഈ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം സ്നേഹം നിമിത്തമല്ലാതെ, അടിമത്തം നിമിത്തം യേശുവിനു കീഴ്പ്പെടാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നാണ്. ഒരു ഭാര്യ "എന്തു ചെയ്യാനാണ്, ഞാൻ എന്റെ ഭർത്താവിന്

ഭാര്യ 'ബലഹീനപാത്ര'മാണെന്നും ഭർത്താവാണു പുരുഷത്വം കാണിക്കേണ്ടതെന്നും ദൈവവചനം പറയുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭാര്യ കോപിച്ചേക്കാം. മുറിപ്പെട്ടേക്കാം. പക്ഷേ ഭർത്താവ് അങ്ങനെ ആയിരിക്കാൻ പാടില്ല. ഭർത്താവും ഭാര്യയെപ്പോലെ പെരുമാറിയാൽ അദ്ദേഹവും 'ബലഹീനപാത്ര'മാണ്; ബലമുള്ളപാത്രമല്ല. ഭാര്യ കോപിച്ചാലും കോപിക്കാതെയിരിക്കുന്നതാണു ബലം. പുരുഷത്വം.

കീഴ്പ്പെട്ട ജീവിക്കണമല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാമനസ്സോടെയാണ് അങ്ങനെയെന്നതെങ്കിൽ അതിൽ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ല! സ്നേഹത്തോടും, സന്തോഷത്തോടും തന്റെ ഭർത്താവിന് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഒരു സ്ത്രീക്കു മഹത്വം. അങ്ങനെ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുക എന്നത് സ്ത്രീക്കു നൽകപ്പെട്ട ഉന്നതമായ വിളിയാണ്.

ഇവിടെയാണ് മാത്സര്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ സാത്താൻ കൊണ്ടുവരുന്നത്. ഉദാഹരണമായി ഇന്ന് അനേക സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ ആകണം എന്നുവെച്ച് മുടിബോബു ചെയ്യുന്നു. ഇതെന്തുകൊണ്ടാണ്? അവരുടെ ഉള്ളിലെ മാത്സര്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയാണ് ഇത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്! ഇങ്ങനെ പുരുഷനെ പോലെ ചമയുമ്പോൾ അവൾ പരോക്ഷമായി നടത്തുന്ന ഏറ്റുപറച്ചിൽ ഇതാണ്: "ഞാൻ ശരീരമല്ല. പുരുഷനു സമയാണു ഞാൻ"

ഇന്ന് ഈ കാര്യങ്ങൾ വായിക്കുന്ന ഒരു ഭാര്യ, മുടിബോബുചെയ്തു പുരുഷനെപ്പോലെ പാൻ് സൂം ഇടുന്ന ഒരു ജൂലൈ 2007

സ്ത്രീയെ നോക്കി അവൾ മത്സരത്തിന്റെ ആത്മാവുള്ളവളാണ് എന്നു വിധിക്കുന്നുവോ? എങ്കിൽ ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ നിങ്ങളും വീട്ടിൽ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന് എതിരായി മത്സരിക്കുന്നില്ലേ? ഭർത്താവിനോട് എതിർത്തു സംസാരിക്കുന്നു....ബഹുമാനമില്ലാതെ ശബ്ദമുയർത്തുന്നു...ശരിയല്ലേ? ഇനി പറയുക:പാൻ് സൂം ഇട്ട് മുടി ബോബു ചെയ്തും പോകുന്ന സ്ത്രീകളെക്കൊളും നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവളാണോ? നിശ്ചയമായും അല്ല! കുറച്ചു കുടി ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ആ സ്ത്രീയുടേതിനേക്കാളും മോശമാണ്. കാരണം, ആ സ്ത്രീ താൻ ലോകത്തിന്റേതാണെന്ന് മറയില്ലാതെ കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളോ? നീണ്ട മുടിയുടെയും സാരിയുടേയും 'ആട്ടിൻതോലിനുള്ളിൽ' നിങ്ങളുടെ ലൗകികത്വത്തെ തന്ത്രപരമായി മറച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു! നിങ്ങളുടെ മാത്സര്യം നിങ്ങളുടെയുള്ളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു!! അതിനാൽ അടുത്ത പ്രാവശ്യം പാൻ് സൂം ബോബു ചെയ്ത മുടിയും ഉള്ള സ്ത്രീയെ കണ്ട് അവരെ കുറ്റം പറയുന്നതിനു മുൻപ് നിങ്ങളോടു തന്നെ താഴെകാണുന്ന പ്രകാരം ചോദിച്ചു നോക്കുക: "ഞാൻ പാൻ് സൂം ഇടാതെ മുടിബോബു ചെയ്യാതെ കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഭാര്യ എന്ന ധാരണ മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുത്തു കൊണ്ട് ആട്ടിൻതോലിനു കീഴെ മാത്സര്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയല്ലേ?"

ഈ സമയം ഭാര്യമാരായ എല്ലാവർക്കും ഉള്ള ബുദ്ധിയുപദേശം ഇതാണ്: തലയായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന് സന്തോഷത്തോടെ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുക. ഇതാണ് ഒരു ഭാര്യയ്ക്കായി ദൈവം നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന ഉന്നതമായ സമാനം. യേശു ഈ ലോകത്തിലെ തന്റെ മാതാ പിതാക്കളായ യോസേഫിനും മറിയയ്ക്കും കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. അത് തന്റെ

മാതാപിതാക്കൾ ആത്മീയമായി വളർച്ചപ്രാപിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല. മറിച്ച്, ദൈവം കല്പിച്ചു എന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഭർത്താവ് ഒരു ഇടയനെപ്പോലെയായിരിക്കണമെന്ന് വചനം പറയുന്നതുകണ്ടുവല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവൻ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യ, ഒരു ആടിനെപ്പോലെ ഇരുന്ന് തന്റെ ഭർത്താവായ ഇടയനെ പിൻതുടരണം! ഇങ്ങനെ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുക എന്നതാണ് ഒരു ഭാര്യയ്ക്ക് ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിളി.

എന്നെ എവിടേയ്ക്കാണ് നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതെന്ന് മേയ്ക്കുന്നവനായ എന്റെ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. ഒരുപക്ഷേ അത് ഞാൻ അറിയണമെന്നില്ല. “ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് നീ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല. പിന്നെ അറിയും” (യോഹന്നാൻ 13:17) എന്ന് യേശു പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക. അതേ, അതു സത്യമാണ്. ദൈവം ചെയ്യുന്ന എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല! അതുപോലെ ഭർത്താവ് എടുക്കുന്ന ചില തീരുമാനങ്ങൾ ഭാര്യയായ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലേ? അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ യോഹന്നാൻ 13:17 ഓർക്കുക. എന്തെന്നാൽ ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംപോലെതന്നെയാണ്. അതിനാൽ “എന്റെ ഭർത്താവ് എടുക്കുന്ന തീരുമാനം എനിക്ക് മനസ്സിലായെങ്കിൽ മാത്രമേ ഞാൻ അടങ്ങി കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുകയുള്ളൂ” എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അതുതന്നെ മാത്സര്യത്തിന്റെ ആത്മാവാണ്.

ഒരു വിശ്വാസി നിരാശനായിരിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഭർത്താവ് ജോലിസ്ഥലത്തോ അല്ലെങ്കിൽ കർത്താവിന്റെ വേലയിലോ പല വിധത്തിലുള്ള ശോധനകളിൽകൂടിയോ ജൂലൈ 2007

ഒരു വിശ്വാസി നിരാശനായിരിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഭർത്താവ് ശോധനകളിൽകൂടിയോ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഭാര്യ അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഇങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പോലെ ഭാര്യയ്ക്കും പ്രവർത്തിച്ച് കർത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നമ്മൾ കാണുന്നില്ല. ഭാര്യയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ചോലെ തന്നെ അഭ്യശ്യയായി ഇരിക്കണം.

കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഭാര്യ അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഇങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ ഭാര്യയ്ക്കും പ്രവർത്തിച്ച് കർത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന പല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്താലും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നമ്മൾ കാണുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഭാര്യയും ഭർത്താവിനെ ബഹുമാനിച്ച് അനേകസഹായങ്ങൾ ചെയ്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പോലെ തന്നെ അഭ്യശ്യയായി ഇരിക്കണം.

ഒരു ശരീരമായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വിളിയെ ഇങ്ങനെ ഭർത്താവും ഭാര്യയും കാണുന്നുവെങ്കിൽ അത് എത്ര അനുഗ്രഹപ്രദമാണ്! ഒരേ ശരീരമായിരിക്കുന്ന ഇവർ തങ്ങളുടെ ‘തലയായ’ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ബഹുശീഘ്രം തങ്ങളുടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ നിറവേറ്റും. ഇതുതന്നെയാണ്, ദൈവം വിവാഹിതരായ ദമ്പതികൾക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉന്നതമായ വിളി. ഈ വിളി സ്വീകരിച്ചവർക്ക് മാത്രമാണ് ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നത്. (തുടരും)

മൊഴിമാറ്റം:ക്രിസ്റ്റി, പീരുമേട്

ദൈവത്തിനൊരു പരിഹാരമുണ്ട് പേജ് 10 ൽ നിന്ന് തുടർച്ച

മറ്റൊരു വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചും അവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തെറ്റു ചെയ്ത ഭരണാധികാരികളാണവർ.

ഇവരുടെ കാര്യം പറഞ്ഞതിനുശേഷം നമുക്കു കൂടുതൽ അടുപ്പം തോന്നുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടരെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സാധാരണ ജനങ്ങളാണവർ. (Common People)

“ദേശത്തെ സാധാരണജനങ്ങളിലാരെങ്കിലും കർത്താവു വിലക്കിയിട്ടുള്ളതിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടു ചെയ്തു കുറ്റക്കാരനായെന്നിരിക്കട്ടെ. അവൻ തന്റെ തെറ്റു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ഊനമറ്റ ഒരു പെൺകോലാടിനെ പാപപരിഹാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കണം”. (4:27, 28).

‘അവൻ തന്റെ തെറ്റുമനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ’ എന്ന ഭാഗം പാപം ചെയ്ത ശേഷം അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഒരു ഉണർത്തലുണ്ടാകുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. ധൂർത്തപുത്രനു ‘സുബോധം’ വന്നതു പോലെ.

സാധാരണ ആളുകളുടെ പാപത്തിനും ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം കർത്താവു നിർദ്ദേശിച്ചതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. കാരണം, ഞാൻ സാധാരണ ജനങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ‘സാധാരണക്കാർ’ എന്നു പറയുമ്പോൾ വൈകൃതം, അജ്ഞത, പാരുഷ്യം, വൈരുദ്ധ്യം എന്നിവയിലുള്ള സാധാരണതമല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. യേശു ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ച, എടുത്തുപറയാൻ തക്ക പ്രത്യേകതയൊന്നുമില്ലാത്ത സാധാരണആളുകൾ. പേരോ പ്രശസ്തിയോ ഇല്ലാത്തവർ. എന്നേയും നിങ്ങളെയും പോലുള്ളവർ.

സാധാരണക്കാരിൽ ഒരുവൻ ആയാലും അറിവില്ലായ്മ മൂലം കർത്താവിന്റെ കല്പനകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു തെറ്റിച്ചു കുറ്റക്കാരനായാൽ അതിനും പരിഹാരമുണ്ട്!

ഇന്നു നമ്മൾ, സാധാരണജനങ്ങളിൽ ഒരാൾ, പാപം ചെയ്യുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ നാം എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?

നാം നിരാശയ്ക്കും കുറ്റബോധത്തിനും അടിപ്പെട്ട് “എനിക്കിനി ക്രിസ്ത്യാനിയായിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അത് അസാധ്യമാണ്! ലോകം വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാണ്! പരീക്ഷകൾ ഭയങ്കരം!. ഞാനോ ദുർബലൻ! എനിക്ക് ധാരാളം തിരക്കുകളുമുണ്ട്. എനിക്ക് ഒട്ടും പുരോഗതി നേടാൻ കഴിയുന്നില്ല” എന്നിങ്ങനെ വിലപിക്കുകയാണോ വേണ്ടത്?

അല്ല! പ്രായശ്ചിത്തത്തിൽ പരിഹാരമുണ്ട്!

“അവൻ തന്റെ യാഗം കൊണ്ടുവരട്ടെ. വഴിപാടു കൊണ്ടുവരട്ടെ” എന്നാണ് അതു പറയുന്നത്.

ഒരു യാഗം നേരത്തെതന്നെ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം നീ പണം വഴിപാടായി കൊണ്ടുവരണമെന്നാണോ? അല്ല. ഒരു ‘ദൈവദാസനും’ നിന്നെ ആ നിലയിൽ കബളിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. സഭയിലേക്കുള്ള ഒരു വഴിപാടും ദൈവകുഞ്ഞാടിന്റെ യാഗത്തോടു താരതമ്യം ചെയ്യുവാൻ എനിക്കിടയാകാതിരിക്കട്ടെ!

എന്നാൽ നിന്റെ യാഗം കൊണ്ടുവരിക! നിന്റെ യാഗം നേരത്തെ തന്നെ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് “ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടാണ്”. നിങ്ങൾ ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ ഇനി അന്വേഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. നിന്റെ യാഗം ഒരിക്കലായി എന്നെന്നേക്കുമായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് എന്നും പര്യാപ്തമായതാണ്.

“യഹൂദാ അൾത്താരയിൽ ചൊരിഞ്ഞ എല്ലാ രക്തത്തിനും

മനസ്സാക്ഷിയുടെ കുറ്റബോധത്തെ സമാധാനിപ്പിക്കാനോ

കറകളെ കഴുകുവാനോ കഴിയുകയില്ല.

എന്നാൽ ക്രിസ്തു, സ്വർഗ്ഗീയകുഞ്ഞാട്, നമ്മുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളേയും വഹിക്കും.

ഈ വഴിപാട് മറ്റേതിനെക്കാളും എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠമാണ്!

ദൈവഭൂതനായ ഐസക് വാട്ട്സ് തന്റെ ഗീതത്തിൽ തുടർന്ന് ഏറ്റുപറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“എന്റെ വിശ്വാസം തന്റെ ചെറുകരം അവിടുത്തെ ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുന്നു.

ഒരു പശ്ചാത്താപവിവശനെപ്പോലെ ഞാൻ നിൽക്കുന്നു

എന്റെ പാപം ഏറ്റുപറയുന്നു.

അവിടുന്ന് വഹിച്ച ഭാരത്തെ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നു

ശാപമരത്തിൽ തൂങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാ കുറ്റവും അവിടുന്ന് പേരിയല്ലോ!”

ചുരുക്കത്തിൽ കൃപയുടെ ഉടമ്പടിയിൽ നീ ആകെ ചെയ്യേണ്ടത് നിന്റെ കരം പാപയാഗത്തിന്റെ, കുഞ്ഞാടിന്റെ, ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുകയാണ്.

ഓ! നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് അതെന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? മറ്റൊന്നുമല്ല, നമ്മുടെ കുഞ്ഞാടായ ക്രിസ്തുവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നതാണ്.

പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ തലയിൽ കൈവയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് താദാത്മ്യത്തിന്റെയും ഒന്നാകുന്നതിന്റേയും പ്രതീകമാണത്.

തന്റെ കുറ്റം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരുവൻ പഴയനിയമത്തിന്റെ പദ്ധതിപ്രകാരം തന്റെ കൈ യാഗമൃഗത്തിന്റെ തലയിൽ വയ്ക്കണം. ബലി മൃഗവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനാണത്. പാപം ചെയ്തുപോയ ആ സാധാരണക്കാരൻ അപ്പോൾ പറയുന്നത് ഇതാണ്:

“ഓ ദൈവമേ, ഞാൻ മരണത്തിന് അർഹനാണ്. ഒരു മർമ്മമായിരിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തത്തിലുള്ള വിശ്വാസം മൂലം ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കാനും ഈ കുഞ്ഞാടു കൊല്ലപ്പെടാനും പോകുകയാണ്. ഞാൻ എന്റെ കരം ഇതിന്റെ തലയിൽ വയ്ക്കുന്നു. എന്റെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നു. എന്റെ പാപങ്ങളെ ഞാൻ ഈ കുഞ്ഞാടിന്മേൽ ചുമത്തുന്നു.”

പഴയനിയമത്തിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ ബലിമരണത്തിലൂടെ, ഒരു പൂർണതയുള്ള കുഞ്ഞാടു വരാൻ പോകുന്നുവെന്നും, ആ കുഞ്ഞാടു പ്രതീകാത്മകമായല്ല യഥാർത്ഥമായിത്തന്നെ പാപങ്ങൾ വഹിക്കുമെന്നും ദൈവം പറയുകയായിരുന്നു. കാരണം അവന്റെ രക്തം കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായ പുണ്യാഹരക്തമാണ്.

അവിടുന്ന്-യേശു-നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ പരിഹാരമാണ്. നമ്മുടെ മാത്രമല്ല, മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റേയും.

ചിലപ്പോൾ ബൈബിളുമായി തനിയെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ യേശുവ് 53 ധ്യാനിക്കും. അതിലെ ഒരോ സർവ്വനാമത്തിന്റെയും സ്ഥാനത്ത് ഞാൻ എന്റെ പേരു വയ്ക്കും. എന്നിട്ട് ഞാൻ ഇങ്ങനെ ഉറച്ചു വായിക്കും:

“എന്നാൽ അവൻ എ. ഡബ്ല്യു. ടോസറിന്റെ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം മുറിവേറ്റും എ. ഡബ്ല്യു. ടോസറിന്റെ അകൃത്യങ്ങൾ നിമിത്തം തകർന്നും ഇരിക്കുന്നു. എ. ഡബ്ല്യു. ടോസറുടെ സമാധാനത്തിനായുള്ള ശിക്ഷ അവന്റെ മേൽ ആയി. അവന്റെ അടിപ്പിണരുകളാൽ എ. ഡബ്ല്യു. ടോസറിനു സൗഖ്യം വന്നു മരിക്കുന്നു.”

പാപപരിഹാരമൃഗത്തിന്റെ തലമേൽ കൈവയ്ക്കുന്നതും മരിക്കുന്നകുഞ്ഞാടിനോടു താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നതും ഇപ്രകാരമാണ്.

ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കതു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും.

INTERESTING HISTORICAL FACTS OF ISRAEL AND IRAQ

The Garden of Eden was in Iraq. Mesopotamia, which is now Iraq, was the "cradle of civilization".

Noah built the ark in Iraq. The Tower of Babel was in Iraq. Abraham was from Ur, which is in Southern Iraq. Jacob met Rachel in Iraq. Jonah was sent to preach in Ninevah which is in Iraq. Assyria, which is in Iraq, conquered the ten tribes of Israel.

Amos preached in Iraq. Babylon, which is in Iraq, destroyed Jerusalem. Daniel was in the lion's den in Iraq. The three Hebrew young men were in the fire in Iraq. Jesus was also there at the same time, as the fourth Person in the fiery furnace.

Belshazzar, the king of Babylon, saw the writing on the wall in Iraq. Nebuchadnezzar, king of Babylon, carried the Jews captive into Iraq.

Ezekiel preached in Iraq. The three Wise Men were from Iraq. Peter preached in Iraq. The Political Religious World Empire of the end, described in Revelation, is called Babylon, which was a city in Iraq.

Israel is the nation most often mentioned in the Bible. Do you know which nation is second? It is Iraq. However, that is not the name used in the Bible: they are Babylon, land of Shinar, and Mesopotamia. The word "Mesopotamia" means "between two rivers," or between the Tigris and Euphrates rivers. The name, "Iraq" means "country with deep roots." Indeed, Iraq does have deep roots, and is a very significant country in the Bible. No other nation, except Israel, has more history and prophecy associated with it than Iraq.

And also, Since America is typically represented by an eagle, Iraqi leaders should have read up on some Muslim passages. The following verse is from the Koran (9:11), the Islamic Bible, says: "For it is written that a son of Arabia would awaken a fearsome Eagle. The wrath of the Eagle would be felt throughout the lands of Allah, and lo, while some of the people tremble in despair, still more rejoiced; for the wrath of the Eagle cleansed the lands of Allah; and there was peace."

നിഗളവും താഴ്മയും

(‘ദി ഇമിറ്റേഷൻ ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ്’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്)

യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. “മനുഷ്യനിൽ ആശ്രയിച്ച് ജഡത്തെ തന്റെ ഭുജമാക്കി ഹൃദയം കൊണ്ട് യഹോവയെവിട്ടുമാറുന്ന മനുഷ്യൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ” (യിരെ മ്യാവ് 17:5)

സ്വന്തശക്തിയിൽ ഊന്നരുത്. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതു ചെയ്യുക. പോരായ്മയുള്ളത് അവിടുന്ന് പരിഹരിച്ചു തരും. ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ചെറിയവനായിരിക്കുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കരുത്. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും ലജ്ജിക്കരുത്. “ജ്ഞാനി തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ പ്രശംസിക്കരുത്. ബലവാൻ തന്റെ ബലത്തിൽ പ്രശംസിക്കരുത്. ധനവാൻ തന്റെ ധനത്തിലും പ്രശംസിക്കരുത്.” (യിരെ മ്യാവ് 9:23)

“എല്ലാവരും തമ്മിൽത്തമ്മിൽ കീഴടങ്ങി താഴ്മയരിച്ചുകൊൾവിൻ. ദൈവം നിഗളികളോട് എതിർത്തു നില്ക്കുന്നു. താഴ്മയുള്ളവർക്കോ കൃപ നൽകുന്നു” (1 പത്രോസ് 5:5). ധനത്തിലോ, ഏറെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള സുഹൃത്തുക്കളിലോ പുകഴരുത്. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം തരുന്ന, അതിലുപരി തന്നെത്തന്നെ തരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിലായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ. സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആത്മപ്രശംസ അരുത്. ഒരു ചെറിയ രോഗത്തിന് സൗന്ദര്യത്തെ വൈരുദ്ധ്യമാക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ.

നിങ്ങളുടെ കഴിവിലോ സാമർത്ഥ്യത്തിലോ അഹങ്കരിക്കരുത്. പ്രകൃത്യാ നിങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം തന്നെ, എല്ലാ നല്ലദാനങ്ങളും നൽകിയ, ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അതു പ്രസാദകരമായിരിക്കുകയില്ല.

മറ്റുപലരേക്കാളും നിങ്ങൾ ഭേദമാണെന്ന ചിന്തയെ നിരാകരിക്കുക. നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്ന ദൈവം അത്തരം നിഗളചിന്തകൾമൂലം അവരെക്കാൾ മോശമായി നിങ്ങളെ കണക്കാക്കും.

നമ്മുടെ നന്മ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശംസ നിരർത്ഥകമാണ്. കാരണം നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നമ്മുടേതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. നിങ്ങളിൽ എന്തെ

മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ചെറിയ ആളായി സ്വയം കണക്കാക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. പക്ഷേ മറിച്ച് കരുതിയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടും.

കിലും നന്മയുണ്ടെന്നു കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരിൽ അതിനേക്കാളധികം നന്മയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുക. ഇതു നിങ്ങളെ താഴ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കും.

മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ നീതിബോധം കുറവുള്ള ആളായി സ്വയം കണക്കാക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. പക്ഷേ മറിച്ച് സ്വയം കരുതിയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടും.

താഴ്മയുള്ളവർ സദാ സമാധാനത്തിൽ വസിക്കും. നിഗളികളോ? അവർ സദാ അസുഖയുടേയും കോപത്തിന്റേയും തടവറയിലായിരിക്കും.

ആ പാദമുദ്രകളിൽ പദമുന്നി...

ചാൾസ് എം. ഷെൽഡൺ
മൊഴിമാറ്റം: ബോബി ചെറിയാൻ

വായിച്ചു തുടങ്ങാം മുൻപ്.....

റെയ്മണ്ട് ഒന്നാം സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകനാണ് ഹെൻട്രി മാക്സ്വെൽ. ഞായറാഴ്ച, ‘യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക’ എന്ന പ്രസംഗത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇരുന്നപ്പോൾ തൊഴിലന്വേഷിച്ച് നടന്ന ഒരാൾ പ്രസംഗപീഠത്തിലേക്ക് കയറിവന്നു. ‘നിങ്ങൾ പ്രായോഗികതലത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നത്?’ എന്ന ചോദ്യം സഭാജനങ്ങളോട് അയാൾ ഉന്നയിച്ചു. എന്നാൽ സംസാരം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഹൃദയാഘാതംമൂലം അയാൾ മരിച്ചു. പിറ്റേ ആഴ്ച റവ.ഹെൻട്രി മാക്സ്വെൽ തന്റെ സഭാജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ആഹ്വാനം നൽകി-അടുത്ത ഒരു വർഷത്തേക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് ‘യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു’ എന്നു ചോദിച്ചശേഷം മാത്രമേ ഏതു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാവൂ എന്ന പ്രതിജ്ഞ എടുക്കുക. സഭയിലെ ഒരു സംഘം വിശ്വാസികൾ അങ്ങനെ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. നഗരത്തിലെ ഡെയ്ലി ന്യൂസ് പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപർ നോർമൻ ആകുട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രതിജ്ഞയനുസരിച്ച് പത്രത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അത് ഓഫീസിൽ ചില കോളിളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുതന്നെ പോയി. പ്രതിജ്ഞ എടുത്തവരിൽ ഒരാളായ അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സ് തന്റെ കമ്പനി ചില നികുതിവെട്ടിപ്പുകൾ നടത്തുന്നതായി യാദൃച്ഛികമായി മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം അത് അധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. പക്ഷേ പവേഴ്സിന് അതിനൊരു വില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു-അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടു. സഭയിലെ ഗായികയായ റോച്ചലും ധനികയുവതിയായ വെർജീനിയയും പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത മറ്റുരണ്ടുപേരാണ്. ഇതിനിടെ റോച്ചലിന് ഒരു സംഗീതപ്പുറ്റിൽ ജോലി ലഭിച്ചു. പക്ഷേ പ്രതിജ്ഞമൂലം അത് അവർ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. പകരം ടൗണിൽ അധോലോക സംഘങ്ങൾ വിഹരിക്കുന്ന ചത്വരത്തിൽ നടക്കുന്ന സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ പാടാൻ തുടങ്ങി.

തുടർന്നുവായിക്കുക....

10

‘എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ’ പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കു മാനസാന്തരപ്പെട്ട ചിലരുമായി സംസാരിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും മി.ഗ്രേ രാത്രിസമയം കഴിച്ച്. ചത്വരത്തിലെ ശുശ്രൂഷകൾ കഴിയുമ്പോൾത്തന്നെ പാതിരാവായിരുന്നു. മരണത്തിലേക്കു താണുകൊണ്ടിരുന്ന വെർജീനിയയും അവളുടെ ചിറ്റ

വെട്ടിപ്പിനെതിരെയുള്ള അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സിന്റെ നിലപാട് രാജ്യത്തെ മുഴുവനും ആഘാതമേല്പിക്കാൻ പോന്നതായിരുന്നു. ജനത്തിന് ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായിത്തീർന്ന നടപടിയാണ് എഡ്വാർഡ് നോർമൻ തന്റെ പത്രത്തിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ. റോച്ചർവിൻസ്പോ എന്ന മാനുവൽ വതി ചതുരത്തിൽ തുടർച്ചയായി ഗാനാലാപം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ഇതിനെക്കാളൊക്കെ സമൂഹത്തെ ഞെട്ടിക്കുന്ന കാര്യമായിരുന്നു.

പ്പനും പതിനൊന്നുമണിയോടുകൂടി സ്ഥലംവിട്ടിരുന്നു. അവരോടൊപ്പം ജാസ് പർ ചേസും റോച്ചലുംകൂടി. ഡോക്ടർ വെസ്റ്റും കുറച്ചു ദൂരം അവരോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്തു.

ഈ യാത്രയിൽ ജാസ് പർ ചേസ് റോച്ചലിനോടു പ്രണയാഭ്യർത്ഥന നടത്തി. എന്നാൽ റോച്ചലിൽ നിന്നും ഒരു പ്രതികരണവും ഉണ്ടായില്ല. അതെക്കുറിച്ച് ജാസ് പർ ആ രാത്രി ചിന്താധീനനായിരുന്നു. അവളുടെ ശബ്ദത്തിന്റെ ശക്തിയും ചതാരത്തിലെ 'നികുഷ്ട ജന്തു'ക്കളിൽ അതുളവാക്കിയ സ്വാധീനവും മാറ്റവും ഒക്കെ അയാളിൽ ഒരു ആരാധനാമനോഭാവം ഉളവാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രണയകാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞത് അവൾക്ക് രുചിച്ചില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തമായ ചലനങ്ങളുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് ഇത്തരം വിലകുറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചത് അവൾക്ക് അരോചകമായിത്തോന്നി. അവളുടെ മനസ്സു നിറയെ കൂടാരത്തിലെ രൂപാന്തരത്തിന്റെ രംഗങ്ങളായിരുന്നു. റോളിൻപേജിന്റെ മാനസാന്തരവും വെർജീനിയയുടെ കണ്ണുനീരും മിഴിവാർന്ന ചിത്രങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു.

റേമണ്ടിന്റെ തിരസ്കൃതമായ ആ ചവറ്റുകുഴിയിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ദുരന്തങ്ങൾക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവ് അന്ത്യം കുറിക്കുകയായിരുന്നു. “ഇല്ല, ഞാനവനെ ഒരിക്കലും എന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയാക്കില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള സമയമല്ലിത്. ഔചിത്യമില്ലാത്തവൻ” അവൾ ഉറക്കെ പറഞ്ഞുപോയി.

ഞായറാഴ്ച പ്രഭാതം പലപതിവുകളെയും മാറ്റുന്ന മാറ്റത്തിന്റെ ചലനങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാണ് റേമണ്ട് ഉണർന്നത്. റെയിൽ റോഡിലെ വെട്ടിപ്പിനെതിരെയുള്ള അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സിന്റെ നിലപാട് റേമണ്ടിനെ മാത്രമല്ല രാജ്യത്തെ മുഴുവനും ആഘാതമേല്പിക്കാൻ പോന്നതായിരുന്നു. അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ ഏതു സംഭവത്തെക്കാളും ജനത്തിന് ഒരു ചർച്ചാവിഷയമായിത്തീർന്ന നടപടിയാണ് എഡ്വാർഡ് നോർമൻ തന്റെ പത്രത്തിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ. റോച്ചർവിൻസ്പോ എന്ന മാനുവൽ ചതാരത്തിൽ തുടർച്ചയായി ഗാനാലാപം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ഇതിനെക്കാളൊക്കെ സമൂഹത്തെ ഞെട്ടിക്കുന്ന കാര്യമായിരുന്നു. അവളുടെ സ്നേഹിതരും മറ്റും അത്ഭുതസ്തബ്ധരായിരുന്നു.

വെർജീനിയ തന്റെ ആവ്യസമൂഹത്തെവിട്ട് നിത്യവും റോച്ചലിനോടൊപ്പം ചതാരത്തിലേക്കു പോയിരുന്നത് വലിയ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കിയ ഒരു വിഷയമായിരുന്നു.

ഈ പ്രമുഖവ്യക്തികളുടെ നിലപാടുകൾ മാത്രമല്ല പല കുടുംബങ്ങളിൽ, ബിസിനസ്സുകളിൽ, സമൂഹങ്ങളിൽ ഒക്കെ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് ധാരാളം സാധാരണവ്യക്തികളും തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തിരുന്നു. ഹെൻട്രിമാക്സ് വെല്ലിന്റെ സഭയിൽ ഏകദേശം നൂറുപേരോളമായിരുന്നു തീരുമാനമെടുത്തവർ.

ഹെൻട്രിമാക്സ് വെല്ലിലും വലിയ

മദ്യലോബി വിഷം മുത്ത ഒരു കരിമുർഖനെപ്പോലെ ഇരകളെയും അശ്രദ്ധരെയും ആഞ്ഞുകൊത്താൻ അവസരം കാത്തുകിടന്നു.

മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നു. പഴയതുപോലെ നാടകീയമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നില്ല ജനഹൃദയത്തോടു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു തീർന്നത്. ആത്മാവിലെ വിങ്ങലുകൾ ആത്മാർത്ഥതയോടെ അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു. ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമായിട്ടാണ് അതു ജനശ്രവിച്ചത്. ഇപ്പോഴദ്ദേഹത്തിനു വ്യാകരണപ്പിഴകൾ സാധാരണമാണ്. മുമ്പ് അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. കൃത്യമായി അളന്നുതൂക്കിയവാക്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രശംസയായിരുന്നു. ഇന്ന് ആളുകളുടെ ആവശ്യങ്ങളും ഭാരങ്ങളും ഒക്കെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായതോടെ വ്യാകരണപ്പിഴകളൊന്നും പ്രശ്നമല്ലാതായി. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുൻതൂക്കം വർദ്ധിച്ചു. തന്റെ സഭയിലെ വിശ്വാസികളുടെ

ആവശ്യങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ.

ഇന്ന് അദ്ദേഹം മദ്യശാലയുടെ സ്വാധീനത്തിനെതിരെ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. മുൻകാലത്തെപ്പോലെ മദ്യശാലയുടെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വശങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിച്ചില്ല. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളോടു സംസാരിക്കും വിധം അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മദ്യശാലയ്ക്കെതിരെ നിലക്കുന്ന വരെ വിജയിപ്പിക്കുന്ന പ്രക്രിയയെ പിന്തുണയ്ക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ചതാരത്തിലെ മാനസാന്തരങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം സന്തോഷിച്ചു. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യത്വമെന്നത് പാരമ്പര്യമോ ആചാരമോ മനസ്സാക്ഷിയെ തൃപ്തിപ്പെടു

ത്തലോ ആണോ? കാൽവറിയിലേക്കോ രൂപാന്തരമലയിലേക്കോ ഉള്ളയാത്രയാണോ? യേശുവിനോടൊപ്പം നിലക്കുന്നതിൽ നാം എത്ര കഷ്ടം സഹിച്ചിരിക്കുന്നു? നാം എത്ര വില കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു?

അന്നത്തെ സന്ദേശം ഹൃദയ സ്പർശിയായിരുന്നു. കഷ്ടംസഹിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനം ഹൃദയങ്ങളെ മമിച്ചു. യോഗം കഴിഞ്ഞശേഷം നൂറുപേരോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനമുറിയിൽകൂടി. ജാസ്‌പർചേസ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മിൽട്ടൺറൈറ്റ് പ്രാർത്ഥിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തമായ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവർ പരസ്പരം ചർച്ച നടത്തുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഒന്നാം സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട പല സംഭവങ്ങളും ബീജാവാപം ചെയ്തത് അന്നത്തെ ആ കൂടി വരവിലായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മശക്തി അധികം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണ് അന്ന് അവർ പിരിഞ്ഞുപോയത്.

ലിങ്കൺ കോളജിന്റെ പ്രിസിഡന്റായ ഡൊണാൾഡ് മാർഷും മാക്സ്‌വെല്ലും മൊന്നിച്ച് വീട്ടിലേക്കു നടക്കുകയായിരുന്നു.

“ഞാൻ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു” മാർഷ് പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ എന്റെ ക്രൂൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇനി, അതു ചുമക്കാതെ എനിക്കു തൃപ്തിലഭിക്കില്ല”. മാക്സ്‌വെൽ നിശ്ശബ്ദനായി കേട്ടു.

“ഇന്നത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത് എന്തെന്നെനിക്കു വ്യക്തത ലഭിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനും തീരുമാനമെടുത്തതുമുതൽ യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു എന്ന് പലവട്ടം ചിന്തിച്ചു. എനിക്കു വേണമെങ്കിൽ സാധാരണ പോലെ എത്തിക്സും ഫിലോസഫിയും പഠിപ്പിച്ച് അങ്ങുപോകാൻ കഴിയും. എന്നാൽ യേശു അങ്ങനെയായി ജൂലൈ 2007

രിക്കില്ല എന്നെനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അവിടുന്ന് പലതും ചെയ്യും. അതെന്തെന്നെനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ ഞാൻ അതൊക്കെ ചെയ്യാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. താങ്കൾക്കു അതെന്തെന്ന് ഊഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരിക്കും.”

“എനിക്കറിയാമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അതുതന്നെയാണ് എന്റെയും ക്രൂൾ. ഞാനും അതൊഴിവാക്കുകയാണ് ചെയ്യാറ്”.

ഡൊണാൾഡ് മാർഷ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഒരു ആശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിനുള്ളിൽ നിറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെയും ദുഃഖത്തോടെയും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

“മാക്സ്‌വെൽ, താങ്കളും ഞാനും മൊക്കെ സമൂഹത്തോടുള്ള ബാധ്യതയുടെ വേദനയൊന്നും ഏറ്റെടുക്കാതെ നമ്മുടെ തൊഴിലിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്നവരാണ്. നമുക്കു ആസ്വാദ്യമായ സാഹിത്യത്തിന്റെയും പഠനങ്ങളുടെതുമായ ലോകമാണു നമ്മുടേത്. ഞാൻ ഈ നഗരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്ന ഉത്തരവാദിത്വം പോലും വിസ്മരിച്ച നിലയിലാണു ഇതുവരെ ജീവിച്ചത്. ഈ നഗരം ഭരിക്കുന്നത് അഴിമതിക്കറയുള്ള ധാർമ്മികതയെ തിരസ്കരിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ്. അവർ സ്വാർത്ഥരും മദ്യപര്യമാണ്. ഇക്കാലമത്രയും മറ്റ് അധ്യാപകരെപ്പോലെ ഞാൻ എന്റെ സങ്കുചിതതാത്പര്യങ്ങളിൽ കൂടുങ്ങി ആളുകളുടെ പ്രശ്നം എന്തുമാകട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു. ഇനി അങ്ങനെ പോകാൻ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എന്റെ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രാഥമികതലത്തിൽ നല്ല സാഭാവശേഷിയുള്ള വ്യക്തികളെ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്നതിൽ എനിക്കുള്ള സ്വാധീനം ഞാൻ ഉപയോഗിക്കും. കൈക്കുലി, തട്ടിപ്പ്, വെട്ടിപ്പ്, മദ്യവ്യവസായം, രാഷ്ട്രീയകളുത്തരങ്ങൾ, കൂട്ടുകെട്ടു

കൾ എല്ലാറ്റിനുമെതിരെ ആഴമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുളവാക്കും വിധം ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. നിയമത്തിന്റെ ഏതറ്റംവരെയും ഞാൻ അതിനു വേണ്ടി പോകും. എന്നാൽ ഇതിലൊക്കെയും തൊടാൻ എനിക്ക് അറപ്പാണ്. എന്നാൽ ഒരു പൗരന്റെ ധർമ്മമെന്ന നിലയിൽ ഇത് ഏറ്റെടുക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. താങ്കൾ എന്നെ സഹായിക്കണം. ഇത് എന്റെ ക്രൂശാണ്. ഞാനിതെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കർത്താവിനെ തള്ളിപ്പറയുകയാണ്.”

“താങ്കളുടെ ഭാഷണം എന്നെക്കൂടി സ്പർശിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനും ഒരു പ്രസംഗത്തിലൂടെ മാത്രം സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെ സ്പർശിച്ച് ഒരു പൗരന്റെ ധർമ്മബോധമൊന്നുമില്ലാതെ അങ്ങനെയങ്ങു പോവുകയാണ്. എനിക്കിവിടുത്തെ രാഷ്ട്രീയവുമായി പരിചയമൊന്നുമില്ല. നല്ല വ്യക്തികളുടെ നാമനിർദ്ദേശത്തിലൊന്നും പങ്കെടുത്തിട്ടില്ല. എന്നെപ്പോലെ നൂറുകണക്കിനു ശുശ്രൂഷക്കുണ്ട്. നഗരജീവിതവും ഭരണപ്രക്രിയയുമൊന്നും ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ പരിഗണനകളിൽ വരുന്നതല്ല. എന്നാൽ എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു കാര്യം എനിക്കു വ്യക്തമാണ്. ഞാൻ കഷ്ടം സഹിച്ചേ മതിയാകൂ. ശുദ്ധമായ ഒരു നഗരജീവിതം സാദ്ധ്യമാക്കാനുള്ള തുറന്ന പോരാട്ടത്തിനു വേണ്ടി എന്റെ സംതൃപ്തമായ ബൗദ്ധികജീവിതത്തിന്റെ പുറന്തോടു പൊളിയണം.

മാർഷ്, താങ്കൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ശുശ്രൂഷക്കും അധ്യാപകരും കലാകാരന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും പണ്ഡിതരുമടങ്ങുന്ന നമ്മുടെ വർഗ്ഗം യഥാർത്ഥത്തിൽ രാഷ്ട്രീയഭീരുക്കളാണ്.” കുറച്ചു ദൂരം അവർ നിശ്ശബ്ദരായി നടന്നു. ഒടുവിൽ പ്രസിഡന്റ് മാർഷ് പറഞ്ഞു:

“നാം ഒറ്റയ്ക്ക് ഈ പോരാട്ടം നടത്തേണ്ടതില്ല. തീരുമാനമെടുത്തവരൊക്കെ നമ്മോടൊപ്പം ജൂലൈ 2007

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യത്വമെന്നത് പാരമ്പര്യമോ ആചാരമോ മനസ്സാക്ഷിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തലോ ആണോ? യേശുവിനോടൊപ്പം നിലക്കുന്നതിൽ നാം എത്ര കഷ്ടം സഹിച്ചിരിക്കുന്നു? നാം എത്ര വിലകൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു? ആ സന്ദേശം ഹൃദയസ്പർശിയായരുന്നു. യേശുവിനായി കഷ്ടംസഹിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനം ഹൃദയങ്ങളെ മമിച്ചു.

നിൽക്കും. നമുക്കു ശക്തിപകരും. മദ്യത്തിനും അഴിമതിക്കുമെതിരെ എല്ലാ ക്രിസ്തീയസംഘടനകളെയും സമൂഹങ്ങളെയും നമുക്കു രംഗത്തിറക്കണം. യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ ജ്ഞാനം ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. നമുക്കും അങ്ങനെ വേണം. ക്രൂൾ വഹിക്കാൻ തയ്യാറാകുമെങ്കിൽ നമുക്കതു കഴിയും. നമുക്കുപര്യുഷത്വം കാണിക്കാം.”

അവർ തുടർന്നും വളരെ സമയം ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. പിറ്റേന്നും മാക്സ്‌വെല്ലിന്റെ പഠനമുറിയിൽകൂടി വിശദമായ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കി. നാമനിർദ്ദേശം നടത്തുന്ന മീറ്റിംഗ് വെള്ളിയാഴ്ചയാണു കൂടേണ്ടത്. മുഖവാനിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധമാണു കാര്യങ്ങൾ നടന്നത്. ക്രോഫോർഡ് സ്വന്ദ്രായം ഒരിക്കലും നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ല. നാമനിർദ്ദേശയോഗം രഹസ്യമായി കൂടുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഈ പ്രാവശ്യം പതിവുകൾ തെറ്റി. സാധാരണപൗരന്മാർക്ക് അജ്ഞാതവും അപ്രാപ്യവുമായിരുന്ന നാമനിർദ്ദേശയോഗത്തിൽ മാന്യന്മാരായ പലരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

സാധാരണപ്പത്രത്തിൽ എഡ്വാർഡ് നോർമൻ അതെക്കുറിച്ച് സുദീർഘമായ

ഒരു എഡിറ്റോറിയൽ എഴുതി. അതിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ:

“കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ കൂടിയതുപോലെ യുള്ള ഒരു നാമനിർദ്ദേശയോഗം റെയ്മണ്ടിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നതാണു സത്യം. നഗരത്തിന്റെ ഭരണം സ്വന്തമെന്ന പോലെ കരുതി ആർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കാതെ കൊണ്ടുനടന്ന റെയ്മണ്ടിലെ രാഷ്ട്രീയക്കാരെ അതു അമ്പരപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഒരിക്കലും രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയോ എന്താണെന്നറിയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത പൗരന്മാർ യോഗത്തിൽ കടന്നുവരികയും ആധിപത്യം ചെലുത്തുകയും ഉത്തമരും മാനുരുമായ വ്യക്തികളെ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തതാണ് അവരെ അമ്പരപ്പിച്ചത്.

നല്ല പൗരത്വത്തിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമാണീ സംഭവം. ലിങ്കൺ കോളജിന്റെ പ്രിസഡന്റായ മാർഷ് നടത്തിയ പ്രസംഗം റേമണ്ടിലെ പ്രസംഗചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ചതിൽ ഒന്നാണ്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മുഖം കാണിച്ചിട്ടില്ല. രാഷ്ട്രീയക്കാർക്ക് മുഖപരിചയം പോലുമുള്ള ആളല്ല. പ്രസിഡന്റ് മാർഷ് പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ സ്ഥിരം കുറ്റികളായ രാഷ്ട്രീയക്കാർ നെറ്റിച്ചുളിക്കുകയും “ഇവനാര്?” എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നടപടികൾ പുരോഗമിച്ചതോടെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠാരൊക്കെ പുറത്തായി. പ്രഥമസഭയിലെ റവ. ഹെൻട്രിമാക്സ്വെൽ, മിൽട്ടൺ റെറ്ററ്റ്, അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സ്, പ്രഫസർമാരായ വില്ലാർഡ്, ബ്രൗൺ, പാർക്ക്, ഡോ. വെസ്റ്റ്, പിൾഗ്രിം ചർച്ചിലെ റവ. ജോർജ്ജ് മെയിൻ, ഹോളിട്രിനിറ്റിയുടെ ഡീൻ വാർഡ് മറ്റുപല ബിസിനസ്സുകാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരൊക്കെ വന്നിരുന്നത് ഏറ്റവും ഉത്തമരായ ആളുകളെ നാമനിർദ്ദേശം ജൂലൈ 2007

ചെയ്യുക എന്ന ഏകവും വ്യക്തവുമായ ലക്ഷ്യത്തോടെയായിരുന്നു. അവരാരും തന്നെ ഇത്തരം യോഗങ്ങളിൽ മുമ്പ് പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. എങ്കിലും രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ കൂത്തിനടിയിൽ അവർക്കു തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം നേടാൻ വഴിയൊരുക്കി. മുഴുവൻ ടിക്കറ്റുകളിലും നാമനിർദ്ദേശം നടത്താൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു.

അപ്രകാരം എല്ലാ ടിക്കറ്റുകളും നഷ്ടമായി എന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടതോടെ രാഷ്ട്രീയക്കാർ ഒരു ബദൽ പട്ടികയുമായി രംഗത്തെത്തി. ഈ മദ്യവ്യവസായ, അഴിമതി നിരയ്ക്കെതിരെ നിൽക്കുവാൻ സംശുദ്ധഭരണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന സമൂഹസ്നേഹികളായ എല്ലാ പൗരന്മാരെയും ഡെയ്ലി ന്യൂസ് ക്ഷണിക്കുന്നു. നമുക്കു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം ഇതാ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രസിഡന്റ് മാർഷ് തന്റെ മഹത്തായ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ പൗരബോധമുള്ള ഉത്തമപൗരന്മാർ ഒറ്റക്കെട്ടായി ഒരു പുതിയ ശുദ്ധമായ സാമൂഹികക്രമത്തിനു വഴിയൊരുക്കണം.”

ഈ പത്രാധിപലേഖനം വായിച്ചിട്ട് പ്രസിഡന്റ് മാർഷ് എഡ്വാർഡ് നോർമനു വേണ്ടി ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞു. തുടങ്ങിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പോരാട്ടത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ അല്പം പോലും കുറച്ചുകാണുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനായില്ല. എന്നാൽ ഈ ലേഖനം വലിയ ബിസിനസ്സുകാരിൽ ഉണർത്താൻ പോകുന്ന പ്രതികരണത്തെക്കുറിച്ച് നോർമനു ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്ന ബോധ്യമായിരുന്നു തുലിക ചലിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രിയിലെ സംഭവങ്ങൾക്കു ശേഷം പ്രസിഡന്റ് മാർഷ് ഒരു രാഷ്ട്രീയപണ്ഡിതൻ എന്ന നിലയിൽ കോളജിൽ അറിയിപ്പൊടുത്ത് തുട

ങ്ങി.

വെർജീനിയയും റോച്ചലും നിത്യവും ചതവരത്തിലെ സന്ദർശകരായി. യോഗങ്ങൾ തടസ്സം കൂടാതെ നടന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി അനുസ്യൂതം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വെർജീനിയയ്ക്കു തന്റെ വിപുലമായ സമ്പത്ത് എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചില ആശയങ്ങൾ ഉരുത്തിരിയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. യേശു ഇതുപോലെ സമ്പത്തിനുമുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു? അതിനൊരു പ്രത്യേകമായ വഴി ഒന്നുമില്ല. നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനത്തിനു ചെലവിടുക.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി അവരുടെ ചിന്തകളെ കീഴടക്കിയിരുന്നു. കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതുപോലെയും അല്പം കൊണ്ട് അയ്യായിരങ്ങളെ ഊട്ടുന്നതു പോലെയും ഒക്കെ വലിയ അത്ഭുതങ്ങൾ രാത്രിതോറും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സുകളുടെ രൂപാന്തരത്തെക്കാൾ വലിയ അത്ഭുതം എന്താണ്? മൃഗതലുരായ പരക്കൻ മനുഷ്യരുടെ രൂപാന്തരം ഓരോ രാവിലും കണ്ട റോച്ചലും വെർജീനിയയും കല്ലറവിട്ടു പുറത്തുവന്ന ലാസറിനെ കാണുന്നവരുടെ വികാരാനുഭൂതിയോടെയായിരുന്നു എല്ലാം വീക്ഷിച്ചത്.

റോളിൻ പേജും എല്ലാ യോഗങ്ങൾക്കും എത്തിയിരുന്നു. അവനിൽ സംഭവിച്ച മാറ്റത്തിനു യാതൊരു സംശയവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ റോച്ചലിനു അവനോട് അധികം സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ അത്ഭുതകരമാം വിധം നിശ്ശബ്ദനായിത്തീർന്നിരുന്നു. എപ്പോഴും എന്തോ ചിന്തയിൽ മുഴുകിയപ്പോലെ. എന്തായാലും അവൻ പഴയ ആളായിരുന്നില്ല. അവൻ അധികവും സംസാരിച്ചിരുന്നത് മി. ഗ്രേയോടു മാത്രമായിരുന്നു. അവൻ റോച്ചലിനെ മനഃപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ പരിചയം പുതുക്കാനുള്ള ജൂലൈ 2007

ആവേശമാണും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. അവൻ തന്റെ പുതിയ ബോധത്തെ മനസ്സിലാക്കാനും പഴയ ബന്ധങ്ങളെ അത് എങ്ങനെ കാണുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാനും ശ്രമിച്ചു വരികയായിരുന്നു.

ചതവരം പരിശുദ്ധാത്മശക്തിക്കും പിശാചിന്റെ സ്വാധീനത്തിനും ഇടയിൽ വിഷമിക്കുകയായിരുന്നു. പിശാചിനു തന്റെ അടിമകളെ വിട്ടു കൊടുക്കുവാൻ മനസ്സില്ലായിരുന്നു. റെയ്മണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സംശുദ്ധമായ ഒരു ഭരണത്തിനുവേണ്ടി ചരടുവലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും മദ്യ ശാലയ്ക്കു ലൈസൻസ് ലഭിക്കുകയും ഈ ആത്മാക്കളൊക്കെ പഴയനിലയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യും. വെർജീനിയയും റോച്ചലും ഈ വലിയ ദുഃഖഭാരത്തോടെയാണ് തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങിയത്.

“ഇവർ മിക്കവരും തങ്ങളുടെ പഴയ നിലയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്” മി.ഗ്രേ പറഞ്ഞു. “സാഹചര്യം ആളുകളുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർക്കു എത്ര നാൾ മദ്യത്തിന്റെ മണവും മറ്റു പ്രലോഭനങ്ങളും ചെറുത്തുനില്ക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പറയാനാവില്ല. ദൈവമേ, രാജ്യത്തുനിലനില്ക്കുന്ന ഇത്ര വലിയ ഒരു അടിമത്തത്തിനു നേരെ ഈ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എത്രനാൾ കണ്ണടച്ചു പിടിച്ചു മുമ്പോട്ടുപോകും?” തന്റെ ഈ ചോദ്യത്തിനു ഉടൻ മറുപടി ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയൊന്നും മി. ഗ്രേയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇതേ സമയം ചതവരത്തിനു പിന്നിൽ മദ്യലോബി വിഷം മുത്ത ഒരു കരിമുർഖനെപ്പോലെ ഇരകളെയും അശ്രദ്ധരെയും ആഞ്ഞുകൊത്താൻ അവസരം കാത്തുകിടന്നു.

ശനിയാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് വെർജീനിയ തന്റെ സമൂഹത്തിലെ പൊങ്ങ

ച്ചക്കാരായ ചില സുഹൃത്തുക്കളുമൊത്തീരിക്കുകയായിരുന്നു.

“നീ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എവിടെയായിരുന്നു? ഏതോ ഷോയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞു കേട്ടു. ഞങ്ങളോട് അതെക്കുറിച്ചു പറയൂ.”

വെർജീനിയ ഒരു നിമിഷം വിവർണ്ണയായി. എങ്കിലും നടന്ന സംഭവങ്ങളൊക്കെ അവൾ തുറന്നു പറഞ്ഞു. പെൺകുട്ടികൾ ആകാംക്ഷയോടെ കേട്ടു.

“ഓ, നമുക്കും ഇന്ന് വൈകിട്ട് ആ സംഗീത പരിപാടിക്ക് പോകാം. ഞാനിതുവരെ ചതരം കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു ഭീകരസ്ഥലമാണെന്നു കേട്ടിട്ടേയുള്ളൂ. നമുക്കും പോയി കാണാം. വെർജീനിയ നമ്മുടെ ഗൈഡായിരിക്കും. വലിയ തമാശയായിരിക്കും. ഇന്നു നമുക്കു കച്ചേരിക്കു പോകണ്ട.”

അവളുടെ “തമാശ” പ്രയോഗത്തിൽ വെർജീനിയയ്ക്ക് കോപമുണ്ടായി. അവരെ കൊണ്ടുപോകാൻ പറ്റില്ല എന്ന നിലപാടിലായിരുന്നു വെർജീനിയ. എന്നാൽ പിന്നീടു മനസ്സമാറ്റി. ഈ പെൺകുട്ടികളുടെ ഒരു പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള കൗതുകത്തിൽ ഒരു സാധ്യത ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അവൾ കണക്കു കൂട്ടി. രേമണ്ടിലെ പാപത്തിന്റേയും അരിഷ്ടതയുടേയും ശക്തിയെ അവരും ഒന്നു കണ്ടറിയട്ടെ; അവിടെ നടക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെയും. “ശരി ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂടെക്കൂട്ടുകയാണ്. പക്ഷേ പൂർണ്ണമായും ഞാൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച് എന്റെ കൂടെ നിന്നുകൊള്ളണം.” അങ്ങനെ അവർ വണ്ടിയിൽ കയറി. (തുടരും)

സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ലയതാളങ്ങൾ ഉള്ള പ്രസംഗങ്ങളുടെ താഴെ പറയുന്ന MP 3 ഓഡിയോ സി.ഡികൾ വിലപനയ്ക്ക്

രൈവത്തിന് യുവാക്കളെ ആവശ്യമുണ്ട് ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ശുശ്രൂഷകൾക്കും അഗതിജ്ഞാപനത്തിനും രൈവം നമ്മെ ശോധന ചെയ്യുന്നതെന്തിന്? തേജസ്സിൽ നിന്ന് തേജസ്സിലേക്ക്

വിശ്വാസത്താലുള്ള ജീവിതം ക്രിസ്തുവും സഭയും അവനെ അറിയേണ്ടതിനും..... ക്രൂശിന്റെ വചനം യേശു നമ്മുടെ മുന്നോടി ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം ത്രിത്വത്തെ അറിയുക ജീവസന്ദേശങ്ങൾ 2007 അന്ത്യകാലത്തിലെ വഞ്ചന പുതിയനിയമത്തിലെ മർദ്ദങ്ങൾ

മൗലികസത്യങ്ങൾ 1, 2 (ജോജി ടി. സാമുവൽ)

ഒരു സി.ഡി വില 30/- രൂപ

താഴെപ്പറയുന്ന വിലാസത്തിൽ മണിഓർഡർ അയച്ചാൽ സി.ഡികൾ തപാലിൽ എത്തിച്ചുതരും. സി.ഡി. കൾ ഓഡർ ചെയ്യുന്നവർ തങ്ങളുടെ പൂർണ്ണവിലാസവും ഫോൺനമ്പറും ചേർക്കുക.

ജീവമൊഴി ഓഡിയോ സി.ഡി വിഭാഗം കുമ്പാലംപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം - 686 016. ഫോൺ. 0481 2392963

ക്രിസ്തീയലോകത്തെ വാർത്തകൾ, വീക്ഷണങ്ങൾ, വിശദീകരണങ്ങൾ...

യിസ്രായേൽ: പെരെസ് പ്രസിഡന്റ്

ജെറുസലേം: യിസ്രായേലിന്റെ പുതിയ പ്രസിഡന്റായി ഷിമൺ പെരെസ് ജൂലൈ 15 ന് അധികാരമേൽക്കും. യിസ്രായേലിന്റെ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പെരെസ് നോബൽ പുരസ്കാരജേതാവും പ്രശസ്തനായ തത്ത്വജ്ഞാനിയാണ്. 120 അംഗ പാർലമെന്റിൽ 86 പേർ അദ്ദേഹത്തിന് അനുകൂലമായി വോട്ടു ചെയ്തു. യിസ്രായേലിന്റെ പ്രഥമപ്രധാനമന്ത്രി ഡേവിഡ് ബെൻഗൂരിയന്റെ ഉപദേഷ്ടാവായി രാഷ്ട്രീയരംഗത്തെത്തിയ പെരെസ് 1959 ലാണ് ആദ്യമായി പാർലമെന്റംഗമാകുന്നത്. വിവിധ വകുപ്പുകളുടെ ചുമതല വഹിച്ചിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം അല്പകാലം ഇടക്കാല പ്രധാനമന്ത്രിയായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. മോഷെ കട്സാവിന്റെ പിൻഗാമിയായാണ് എൺപത്തിമൂന്നു കാരനായ പെരെസ് ഇപ്പോൾ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തെത്തുന്നത്.

നോഹയുടെ പെട്ടകം പുനർനിർമ്മിച്ചു
അങ്കാര: ആഗോളതാപനത്തിന്റെ വിപത്തു കളെക്കുറിച്ചു മുന്നറിയിപ്പു നൽകാൻ പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകർ നോഹയുടെ പെട്ടകം പുനർനിർമ്മിച്ചു. ടർക്കിയിലെ അറാറാത്ത് പർവ്വതത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച പുരാതന പെട്ടകത്തിന്റെ മാതൃകയിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന

ത്. ആഗോളതാപനത്തിനെതിരെ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ അടിയന്തിര നടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് പരിസ്ഥിതി സംഘടനയായ ഗ്രീൻപീ സാണു പെട്ടകം നിർമ്മിച്ചത്. നോഹയുടെ പെട്ടകത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന വിധം 194 ജോഡി വെള്ളരിപ്രാവുകൾ പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു തുറന്നു വിട്ടു. 194 രാജ്യങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്താണ് പ്രാവുകൾ പരത്തിയത്.

ബില്ലിഗ്രഹാമിന്റെ ഭാര്യ അന്തരിച്ചു

മയാമി: ലോകപ്രശസ്ത സുവിശേഷകനായ ബില്ലി ഗ്രഹാമിന്റെ ഭാര്യ റുത്ത് (87) അന്തരിച്ചു. ബില്ലിഗ്രഹാമും രണ്ടു പുത്രന്മാരും മൂന്നു പുത്രിമാരും

മരണസമയത്ത് സമീപമുണ്ടായിരുന്നു. മിഷനറി ഡോക്ടറുടെ മകളായ റുത്ത് മക്യൂ ബെൽ ചൈനയിലാണ് 17 വർഷം വളർന്നത്. ഉത്തരകൊറിയയിൽ ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചശേഷം ഇല്ലിനോയിയിലെ വീറ്റൺ കോളജിൽ ചേർന്നു. അവിടെ വെച്ചാണ് ബില്ലിഗ്രഹാമിനെ കണ്ടത്. 1943 ൽ അവർ വിവാഹിതരായി. സുവിശേഷയാത്രകളിൽ ഇരുവരും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. ദൈവം സുവിശേഷ വേലയ്ക്കായി തങ്ങളെ ഒരു ടീമായി നിയോഗിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു.

Just a Minute

I lay down and slept. I awoke, for the Lord sustains me (Psal.3:5)

Pheba P.Cleetus, Kochi

ഈ സ്നേഹത്തോടു പ്രതികരിക്കുമോ?

ഹാവാ യിയിലെ സുവിശേഷപ്രവർത്തകയായിരുന്നു ലൂസില്ലെ ഹെഡറിക്.

വിഭവത്തുനിന്നു വരുന്ന തന്റെ ചിലസുഹൃത്തുക്കളെ സ്വീകരിക്കാൻ അവർ ഹോണോ ലുലു തുറമുഖത്ത് എത്തി. കപ്പലിലെ ടൂറിസ്റ്റുകളെല്ലാം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചും പാട്ടുപാടിയും ആപ്ലാദിതരായി തുറമുഖത്ത് ഇറങ്ങി. എങ്ങും ഉത്സവമേളം.

ഈ ബഹളത്തിനൊക്കെയും ഇടയിലും ഹൃദയം പിളരുംപോലെ ഒരു നിലവിളി ഉയരുന്നത് ലൂസില്ലെ കേട്ടു. ഒരു സ്ത്രീയുടെ കരച്ചിൽ പോലെ. ആൾക്കാരെ വകഞ്ഞുമാറ്റി ആ കരച്ചിൽ കേട്ട സ്ഥലത്തേക്കു ലൂസില്ലെ കുതിച്ചു. അതാ, ഒരു കൊറിയൻ യുവതി കപ്പലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്നു. അമർത്തിയിട്ടും അടങ്ങാത്ത നിലവിളി അവളിൽ നിന്നാണ് ഉയരുന്നത്.

ലൂസില്ലെ ഓടിച്ചെന്ന് അവളുടെ കരം ഗ്രഹിച്ചു. അവളെ ചേർത്തു പിടിച്ച് അടുത്തു കണ്ട ഒരു സിമന്റുബഞ്ചിലേക്ക് നയിച്ചു. ഇരുവരും ഇരുന്നു. കൊറിയൻ യുവതി അല്പം ഒന്നു ശാന്തയായപ്പോൾ ലൂസില്ലെ അവളോടു കാര്യം അന്വേഷിച്ചു.

ഒതുക്കിവച്ച സങ്കടം വീണ്ടും അണപൊട്ടി. ഒടുവിൽ അവൾ തന്റെ കഥ പറയുവാൻ തുടങ്ങി.

ഉത്തരകൊറിയക്കാരിയാണവൾ. കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ദക്ഷിണകൊറിയയിലേക്ക് ഒരു ചെറിയ ബോട്ടിൽ 30 അംഗസംഘത്തോടൊപ്പം പുറപ്പെടാൻ അവൾ തയ്യാറായി. നല്ല ഇരുട്ടുള്ള രാത്രിയാണ് അവർ ഉത്തരകൊറിയ തീരത്തുനിന്നു യാത്രതിരിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. തീരദേശസംരക്ഷണസേനയുടെ കണ്ണി ലെങ്ങാനും പെട്ടുപോയാൽ വെടിവെച്ചു കൊന്നതു തന്നെ. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ശ്വാസം അടക്കിപ്പിടിച്ചാണു ബോട്ടിൽ കയറി ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചത്.

പെട്ടെന്ന് ഈ കൊറിയൻ യുവതിയുടെ കൈയിൽ ഇരുന്ന അവളുടെ ആൺപൈതൽ ഉറക്കക്കരയാൻ തുടങ്ങി. യാത്രക്കാർ അസ്വസ്ഥരായി. കരച്ചിൽ കേട്ട് തീരസംരക്ഷണസേന തിരഞ്ഞുവന്നാൽ എല്ലാവരുടേയും ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടും. തീർച്ച. സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൗരവം അറിയാമായിരുന്ന യുവതി കുഞ്ഞിന്റെ കരച്ചിലടക്കാൻ ആവുന്നതെല്ലാം ചെയ്തു. പക്ഷേ കുഞ്ഞു നീറുപോലെ കരയുകയാണ്....ബോട്ടിലുള്ളവർ ആകെ പരിഭ്രാന്തരായി. ഉടനെ കുഞ്ഞിന്റെ കരച്ചിലടക്കിയില്ലെങ്കിൽ അവനെ കടലിൽ വലിച്ചെറിയണമെന്ന് യാത്രക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യുവതി വേവലാതിയോടെ കുഞ്ഞിന്റെ വായ് പൊത്തി. പക്ഷേ ഒരു ഫലവുമില്ല. കുഞ്ഞു കൈകാൽകൂടാത്ത അലറി വിളിക്കുകയാണ്. ഒടുവിൽ.....

“ഒടുവിൽ, നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തക്കൈകൊണ്ട് എന്റെ കുഞ്ഞിനെ കടലിൽ ഇട്ടു.” അതു പറഞ്ഞ് അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ലൂസില്ലെ സ്തംഭിച്ചു പോയി. “ഞങ്ങൾ സുരക്ഷിതരായി ദക്ഷിണകൊറിയയിലെത്തി. ഒടുവിലിതാ, ഇപ്പോൾ ഹവാ യിയിലും. പക്ഷേ എനിക്ക് ഇപ്പോഴും എന്തോടുതന്നെ ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഞാൻ എന്തൊരു ദുഷ്ടയാണി!” പശ്ചാത്താപവിവശയായി ആ അമ്മ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. ലൂസില്ലെ അനുകമ്പയോടെ അവളുടെ കരം തലോടി. എന്നിട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ പാപക്കടലിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞ സ്വർഗീയപിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് അവളോടു വിവരിച്ചു.

തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി സ്വന്തപുത്രനെ ക്രൂശിൽ തകർത്തുകളഞ്ഞ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അവളെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു. അവൾ വിശ്വാസത്തോടെ യേശുകർത്താവിനെ ഹൃദയത്തിൽ രക്ഷകനും നാമനുഭവിയായി സ്വീകരിച്ചു. അവളുടെ ഹൃദയം ദിവ്യസമാധാനം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു....

നിങ്ങൾ എന്നേക്കും ജീവിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ദൈവപുത്രനായ യേശു സ്വയം മരണത്തിന് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തത്. ഈ യേശുകർത്താവിനെ വിശ്വാസത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് നിങ്ങൾ ആ സ്നേഹത്തോടു പ്രതികരിക്കുമോ? (യോഹന്നാൻ 3:16).